

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Bryssel, 30. maaliskuuta 2026
(OR. en)**

**2023/0112(COD)
LEX 2507**

PE-CONS 17/26

**EF 73
ECOFIN 341
CODEC 446
ECB**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI DIREKTIIVIN 2014/59/EU
MUUTTAMISESTA VARHAISEN TILANTEeseen PUUTTUMISEN TOIMENPITEIDEN,
KRIISINRATKAISUEDELLYTYSTEN JA KRIISINRATKAISUTOIMIEN RAHOITUKSEN
OSALTA JA DIREKTIIVIN 2014/24/EU MUUTTAMISESTA KRIISINRATKAISUN
ARVOSTUSPALVELUJEN OSALTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2026/...,**

annettu 30 päivänä maaliskuuta 2026,

**direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden,
kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta
ja direktiivin 2014/24/EU muuttamisesta kriisinratkaisun arvostuspalvelujen osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä³,

---

¹ EUVL C 307, 31.8.2023, s. 19.

² EUVL C 349, 29.9.2023, s. 161.

³ Euroopan parlamentin kanta vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (EUVL C, C/2025/3753, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 5. maaliskuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. maaliskuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jäljempänä 'laitokset', koskeva unionin kriisinratkaisukehys luotiin vuosien 2008–2009 maailmanlaajuisen rahoituskriisin jälkeen ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän alun perin lokakuussa 2011 julkaisemien rahoituslaitosten kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijöiden ("Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions") mukaisesti. Unionin kriisinratkaisukehys koostuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2014/59/EU⁴ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014⁵. Molempia säädöksiä sovelletaan laitoksiin ja kyseisen direktiivin tai kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluviin muihin yhteisöihin, jäljempänä 'yhteisöt'. Unionin kriisinratkaisukehyksen tavoitteena on laitosten ja yhteisöjen kaatumisten asianmukainen hoitaminen säilyttämällä niiden kriittiset toiminnot ja välttämällä rahoitusvakauteen kohdistuvia uhkia sekä suojaamalla samalla tallettajia ja julkisia varoja. Lisäksi unionin kriisinratkaisukehyksellä pyritään edistämään pankkialan sisämarkkinoiden kehitystä luomalla yhdenmukaistettu järjestelmä rajatylittävien kriisien käsittelemiseksi koordinoitusti ja välttämällä kilpailun vääristymistä ja eriarvoisen kohtelun riskejä.

---

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Unionin kriisintarkkaisukehys, jonka täytäntöönpano on kestänyt jo useita vuosia, ei täytä joitakin näistä tavoitteista suunnitellulla tavalla. Vaikka laitokset ja yhteisöt ovat edistyneet merkittävästi purkamismahdollisuuksien kehittämisessä ja osoittaneet siihen merkittäviä resursseja, erityisesti vahvistamalla tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä ja kartuttamalla kriisintarkkaisuun rahoitusjärjestelyjä, unionin kriisintarkkaisukehystä käytetään vain harvoin. Sen sijaan tiettyjen pienempien ja keskisuurten laitosten ja yhteisöjen kaatumisiin puututaan yleensä epäyhtenäisillä kansallisilla toimenpiteillä. Toimialan rahoittamien turvaverkkojen, esimerkiksi kriisintarkkaisuun rahoitusjärjestelyjen, sijaan käytetään edelleen veronmaksajien rahoja. Tämä tilanne vaikuttaa johtuvan kannustimien riittämättömyydestä. Tämä kannustimien riittämättömyys on seurausta unionin kriisintarkkaisukehysten ja kansallisten sääntöjen keskinäisestä vuorovaikutuksesta, jossa yleisen edun arviointiin liittyvää kriisintarkkaisuviranomaisten laajaa harkintavaltaa ei aina käytetä tavalla, joka vastaa sitä, miten unionin kriisintarkkaisukehystä on ollut tarkoitus soveltaa.

Unionin kriisintarkkaisukehystä on käytetty vain vähän myös siksi, että talletusrahoitteisten laitosten tallettajat saattavat joutua kantamaan tappioita sen varmistamiseksi, että kyseiset laitokset voivat saada ulkopuolista rahoitusta kriisintarkkaisuissa erityisesti, kun muita alentamiskelpoisia velkoja ei ole. Lisäksi se, että säännöt, jotka koskevat rahoituksen saatavuutta kriisintarkkaisuun ulkopuolella, eivät ole yhtä tiukkoja kuin kriisintarkkaisuun yhteydessä, on rajoittanut unionin kriisintarkkaisukehysten soveltamista ja suosinut muita ratkaisuja, jotka usein edellyttävät veronmaksajien rahojen käyttöä laitosten tai yhteisöjen omien varojen tai toimialan rahoittamien turvaverkkojen sijasta. Tämä tilanne puolestaan aiheuttaa hajanaisuusriskejä, riskejä siitä, että laitosten ja yhteisöjen kaatumisten hallinnassa ei saavuteta optimaalisia tuloksia, erityisesti pienempien ja keskisuurten laitosten ja yhteisöjen tapauksessa, sekä käyttämättömistä rahoitusvaroista johtuvia vaihtoehtoiskustannuksia. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa unionin kriisintarkkaisukehysten tuloksellisempi ja johdonmukaisempi soveltaminen ja varmistaa, että sitä voidaan soveltaa aina, kun se on yleisen edun mukaista, myös tiettyihin pienempiin ja keskisuuriin pääasiassa talletuksilla rahoitettaviin laitoksiin, joilla ei ole riittävästi muita alentamiskelpoisia velkoja.

- (3) Yksi direktiivin 2014/59/EU uudelleentarkastelun päätavoitteista on suojata paremmin veronmaksajien rahoja varmistamalla, että kriisinratkaisukehystä voidaan soveltaa aina tarvittaessa. Veronmaksajien rahojen käyttöä olisi tarkistetun kehysten käyttöönotolla vähennettävä merkittävästi, jotta toimialan rahoittamia turvaverkkoja, myös kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä, käytetään useammin ja tehokkaammin.
- (4) Kriisinratkaisun suunnittelutyön intensiteetti ja yksityiskohtaisuus sellaisten tytäryritysten osalta, joita ei ole määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, vaihtelee sen mukaan, mikä on asianomaisten laitosten ja yhteisöjen koko ja riskiprofiili, merkitys kriittisten toimintojen tarjoamisessa, ydinliiketoiminta ja merkitys konsernin toiminnan jatkuvuudelle kriisinratkaisun jälkeen ja konsernin kriisinratkaisustrategialle, sekä sen mukaan, mikä on tytäryrityksen merkitys jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, mukaan lukien sen mahdollinen merkitys järjestelmän kannalta ja mahdollinen vaikutus talletussuojajärjestelmän käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisen likvidaation yhteydessä.
- Kriisinratkaisuviranomaisten olisi sen vuoksi voitava ottaa nämä tekijät huomioon määrittäessään tällaisten tytäryritysten osalta toteutettavia toimenpiteitä ja noudattaa tarvittaessa oikeasuhteista lähestymistapaa.

- (5) Laitos tai yhteisö, jota ollaan likvidoimassa kansallisen lainsäädännön mukaisesti sen jälkeen, kun on määritetty, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja kun kriisintarkaisuviranomainen on todennut, että sen kriisintarkaisu ei ole yleisen edun mukaista, poistuu lopulta markkinoilta. Tällöin suunnitelmaa kyseisen laitoksen tai yhteisön kriisintarkaisusta ei enää tarvita riippumatta siitä, onko toimivaltainen viranomainen jo peruuttanut kyseisen laitoksen tai yhteisön toimiluvan. Sama koskee kriisintarkaisun kohteena olevaa jäljelle jäävää laitosta sen jälkeen, kun varat, oikeudet ja velat on siirretty siirtostrategian yhteydessä. Sen vuoksi on aiheellista täsmentää, että tällaisissa tilanteissa ei tarvitse hyväksyä kriisintarkaisusuunnitelmia.
- (6) Menettely, jolla konserniin kuuluvat yhteisöt toimittavat kriisintarkaisuviranomaisille tietoja kriisintarkaisusuunnitelmien laatimista varten, olisi yhdenmukaistettava direktiivissä 2014/59/EU säädetyin, omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen, jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', seurantaan koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavan menettelyn kanssa, jotta vältetään tarpeettomat kustannukset ja monimutkaisuus.

- (7) Kriisinratkaisuviranomaiset voivat tällä hetkellä päättää kieltää tietyt voitonjaot ja muut jaot, jos laitos tai yhteisö, riippumatta siitä, onko se kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö vai ei, ei täyty yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon MREL-vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Tietyissä tilanteissa MREL-vähimmäisvaatimus, jota laitoksen tai yhteisön on noudatettava, saatetaan kuitenkin laskea eri perusteella kuin puskurivaatimus, jota laitoksen tai yhteisön on noudatettava. Tämä tilanne aiheuttaa epävarmuutta edellytyksistä, joiden täytyessä kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää valtuuksiaan kieltää voitonjaot ja muut jaot, sekä edellytyksistä, joita sovelletaan MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän laskentaan. Sen vuoksi olisi säädettävä, että tällaisissa tapauksissa kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä valtuuksiaan kieltää tietyt voitonjaot ja muut jaot direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä esitetystä menetelmästä johtuvan arvioidun yhteenlasketun puskurivaatimuksen perusteella. Läpinäkyvyyden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi ilmoitettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus laitokselle tai yhteisölle, jonka olisi tämän jälkeen asetettava se julkisesti saataville.

- (8) Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet otettiin käyttöön, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat korjata laitoksen tai yhteisön rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ja mahdollisuuksien mukaan vähentää mahdollisen kriisinratkaisun riskiä ja vaikutuksia. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä on kuitenkin käytetty harvoin, koska niiden soveltamisen käynnistävästä tekijöistä ei ole varmuutta ja koska ne ovat osittain päällekkäisiä valvontatoimenpiteiden kanssa. Sen vuoksi kyseisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytyksiä olisi yksinkertaistettava ja täsmennettävä. Jotta voidaan poistaa epävarmuus laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen erottamisen ja väliaikaisten hallinnonhoitajien nimittämisen edellytyksistä ja ajoituksesta, kyseiset toimenpiteet olisi nimenomaisesti yksilöitävä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiksi, ja niiden soveltamiseen olisi sovellettava samoja käynnistäviä tekijöitä. Tietyissä olosuhteissa toiminnan vaiheittainen alasajo voi olla kustannustehokas ratkaisu, joka helpottaa liiketoimintamalliltaan heikon laitoksen tai yhteisön poistumista markkinoilta, jolloin vältetään toiminnan pitkittyneestä hiipumisesta lopulta seuraava laitoksen tai yhteisön kaatuminen. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuudet pyytää toimittamaan suunnitelma, joka pannaan täytäntöön laitoksen tai yhteisön toiminnan vapaaehtoisen alasajon tapauksessa, mutta tällaisen suunnitelman täytäntöönpanoa koskeva päätös olisi jätettävä asianomaiselle laitokselle tai yhteisölle.

Toimivaltaisia viranomaisia olisi varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuuksia käyttäessään vaadittava valitsemaan asianmukaiset toimenpiteet tietyn tilanteen ratkaisemiseksi suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat ottaa huomioon maineriskit tai rahanpesuun tai tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät riskit, niiden olisi arvioitava varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisen edellytyksiä paitsi määrällisten indikaattoreiden, kuten pääoma- tai maksuvalmiusvaatimusten, velkaantuneisuuden, järjestämättömien lainojen taikka riskien keskittymisen, perusteella myös laadullisten käynnistävien tekijöiden perusteella. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä koskevan päätöksentekoprosessin olisi mahdollistettava toimenpiteiden nopea käsittely ja tarvittaessa soveltaminen, jotta vältetään laitoksen tai yhteisön tilanteen paheneminen entisestään.

- (9) Oikeusvarmuuden parantamiseksi olisi poistettava direktiivissä 2014/59/EU säädetyt varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, jotka ovat päällekkäisiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2013/36/EU⁶ ja (EU) 2019/2034⁷ säädetyin vakavaraisuuskehikon mukaisesti olemassa olevien valtuuksien kanssa. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat valmistautua laitoksen tai yhteisön mahdolliseen kriisinratkaisuun. Toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaisille laitoksen tai yhteisön tilanteen heikkenemisestä riittävän ajoissa, ja kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet valmistelevien toimenpiteiden toteuttamiseksi. Jotta kriisinratkaisuviranomaiset voisivat reagoida mahdollisimman nopeasti laitoksen tai yhteisön tilanteen heikkenemiseen, on tärkeää, että varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden aiempi soveltaminen ei saisi olla edellytyksenä sille, että kriisinratkaisuviranomainen voi ryhtyä laitoksen tai yhteisön markkinointiin liittyviin järjestelyihin tai pyytää tietoja kriisinratkaisusuunnitelman päivittämiseksi ja arvostuksen valmistelemiseksi.

---

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Markkinoidessaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvaa laitosta kriisinratkaisuviranomaisen olisi harkittava toimenpiteitä, joita laitosten suojajärjestelmä voisi toteuttaa ennen kriisinratkaisua välttääkseen olennaisen riskin siitä, että laitos kaatuu tai tulee todennäköisesti kaatumaan. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välistä vuorovaikutusta ja koordinoitua on parannettava, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen, koordinoitu, tuloksellinen ja oikea-aikainen reagointi laitoksen tai yhteisön tilanteen heikkenemiseen ja valmistautua asianmukaisesti mahdolliseen kriisinratkaisuun. Heti kun laitos tai yhteisö täyttää varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytykset, toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi lisättävä tietojenvaihtoaan, alustavien tietojen vaihto mukaan lukien, ja seurattava laitoksen tai yhteisön tilannetta yhdessä.

- (10) On tarpeen varmistaa toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen oikea-aikainen toiminta ja niiden välinen varhainen koordinointi silloin, kun laitos tai yhteisö jatkaa edelleen toimintaansa, mutta on olemassa olennainen riski, että laitos tai yhteisö saattaa kaatua. Toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava tällaisesta riskistä kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Ilmoituksen olisi sisällettävä toimivaltaisen viranomaisen arvion perustelut ja ohjeellinen yleiskatsaus vaihtoehtoisista yksityisen sektorin toimenpiteistä, valvontatoimista tai varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteistä, jotka ovat käytettävissä laitoksen tai yhteisön kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa. Tällainen varhainen ilmoittaminen ei vaikuta vaihtoehtoiisiin yksityisen sektorin toimenpiteisiin, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmän toimenpiteet, jotka estäisivät kohtuullisessa ajassa laitoksen tai yhteisön kaatumisen tai todennäköisen kaatumisen tai haittaisivat menettelyjä, joilla määritetään, täyttyvätkö kriisinratkaisun edellytykset. Toimivaltaisen viranomaisen kriisinratkaisuviranomaiselle aiemmin antama ilmoitus, jonka mukaan on olemassa olennainen riski siitä, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, tai tällaisen olennaisen riskin torjumiseksi toteuttavien toimenpiteiden täytäntöönpanolle asetetun määräajan loppuminen ei saisi olla edellytyksenä sille eikä muutoin välttämättä merkitä sitä, että myöhemmin voidaan todeta, että laitos tai yhteisö tosiasiallisesti on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu.

Jos laitoksen tai yhteisön arvioidaan myöhemmässä vaiheessa kaatuvan tai todennäköisesti kaatuvan eikä kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa ole vaihtoehtoisia ratkaisuja, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätös kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta. Tällaisessa tapauksessa kriisinratkaisustrategian onnistuneen toteuttamisen kannalta voi olla ratkaisevan tärkeää, että päätös kriisinratkaisutoimen soveltamisesta laitokseen tai yhteisöön tehdään oikeaan aikaan erityisesti siksi, että aikaisempi puuttuminen laitoksen tai yhteisön tilanteeseen voi osaltaan varmistaa riittävän tappionkattamiskyvyn ja likviditeetin kyseisen strategian toteuttamiseksi. Sen vuoksi on aiheellista antaa kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuus arvioida tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa, mikä on kohtuullinen aika sellaisten vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla vältetään laitoksen tai yhteisön kaatuminen. Jotta varmistetaan oikea-aikainen lopputulos ja jotta kriisinratkaisuviranomainen voi valmistautua asianmukaisesti laitoksen tai yhteisön mahdolliseen kriisinratkaisuun, kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen olisi tavattava säännöllisesti, ja kriisinratkaisuviranomaisen olisi tapauksen olosuhteet huomioon ottaen päätettävä, kuinka usein tapaamisia järjestetään.

- (11) Kriisintarkkaisukehystä on mahdollista soveltaa mihin tahansa laitokseen tai yhteisöön sen koosta ja liiketoimintamallista riippumatta, jos kansallisen lainsäädännön nojalla käytettävissä olevat välineet eivät ole riittäviä sen kaatumisen hallitsemiseksi. Joitakin kehysten tavoitteita on kuitenkin vielä yhdenmukaisuuden ja lähentymisen edistämiseksi tarkennettava. Kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistamista koskevalla kriisintarkkaisu­tavoitteella pyritään turvaamaan rahoitusvaka­us ja reaalityaloudus. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että kriittisten toimintojen tarjoamista ei lopeteta. Erityisesti on tarpeen selventää, että kulloisistakin olosuhteista riippuen kriisintarkkaisu­viranomaisten olisi voitava todeta, että laitoksen tai yhteisön tiettyjä toimintoja pidetään kriittisinä, vaikka niiden lopettaminen häirit­si rahoitusvakautta tai reaalityalouden kannalta olennaisia palveluja vain alueellisella tasolla. Talletusten vastaanottamisen osalta kriisintarkkaisu­viranomaisten on kiinnitettävä asianmukaista huomiota sellaisten tallettajien luottamuksen menettämisen riskiin, joilla on hallussaan talletuksia, jotka eivät kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁸ soveltamisalaan. Julkisia varoja olisi suojattava huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä, erityisesti silloin, kun se otetaan jäsenvaltion talousarviosta. Myös direktiivin 2014/49/EU soveltamisalaan kuuluvia tallettajia, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY⁹ soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia sekä asiakkaiden varoja ja omaisuuseriä on suojeltava.

---

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) Kun kriisintarkaisun suunnitteluvaiheessa päätetään, olisiko laitokseen sovellettava kriisintarkaisua, kriisintarkaisuviranomaisten olisi yleensä käytettävä yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista laitokseen osoituksena siitä, että laitoksen kriisintarkaisu sen kaatumisen yhteydessä ei olisi yleisen edun mukaista. Sitä vastoin se, että laitokseen ei sovelleta yksinkertaistettuja velvoitteita, voisi viitata siihen, että laitoksen kriisintarkaisu sen kaatumisen yhteydessä olisi yleisen edun mukaista.

- (13) Yhteisön likvidaatio tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä saattaa joissakin tapauksissa vaarantaa rahoitusvakauden ja keskeyttää kriittisten toimintojen tarjoamisen. Näin voisi olla esimerkiksi silloin, kun maksukyvyttömyys johtaisi todennäköisesti olennaista osuutta talletuksista koskeviin tappioihin tai huomattaviin vaikeuksiin päästä jatkuvasti käsiksi talletuksiin ja kun kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kyseisillä tappioilla tai vaikeuksilla voisi olla merkittävä vaikutus kriittisten toimintojen tarjoamiseen, rahoitusvakautteen häiriöiden leviämisen kautta tai reaalitalouteen. Tällöin on erittäin todennäköistä, että olisi yleisen edun mukaista asettaa laitos tai yhteisö kriisinratkaisuun sen sijaan, että se likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Arvioitaessa, onko laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisu yleisen edun mukaista, olisi myös mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon eroavuudet toisaalta toimialan rahoittamien turvaverkkojen eli kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tai talletussuojajärjestelmien ja toisaalta jäsenvaltioiden veronmaksajien rahoista myöntämän rahoituksen välillä. Tällaisessa jäsenvaltioiden myöntämässä rahoituksessa on suurempi moraalikadon riski ja vähemmän kannustimia markkinakuriin. Sen vuoksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioidessaan tavoitetta minimoida riippuvuus poikkeuksellisesta julkisesta rahoitustuesta pidettävä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tai talletussuojajärjestelmien kautta tapahtuvaa rahoitusta parempana kuin samansuuruista jäsenvaltioiden talousarviosta myönnettävää rahoitusta.

- (14) Yleisen edun arviointia tehdessään kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioitava, olisiko jokin kriisinratkaisutavoitteista vaarassa, jos lähellä kaatumista oleva laitos tai yhteisö likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Kriisinratkaisutoimea ei olisi katsottava yleisen edun kannalta välttämättömäksi, jos mikään kriisinratkaisutavoitteista ei ole vaarassa, jos laitos tai yhteisö likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että vähintään yhteen kriisinratkaisutavoitteeseen kohdistuu riski tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa, yleisen edun arvioinnin tuloksen olisi oltava kielteinen ainoastaan, jos lähellä kaatumista olevan laitoksen tai yhteisön likvidaatiolla tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä saavutettaisiin kriisinratkaisutavoitteet paitsi samassa määrin myös tehokkaammin kuin kriisinratkaisumenettelyllä.
- (15) Jos lähellä kaatumista olevaa laitosta tai yhteisöä ei aseteta kriisinratkaisuun, se olisi likvidoitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevien menettelyjen mukaisesti. Tällaiset menettelyt saattavat vaihdella huomattavasti jäsenvaltioiden välillä. Vaikka on asianmukaista sallia riittävä joustavuus nykyisten kansallisten menettelyjen käyttämiseksi, tiettyjä näkökohtia olisi selvennettävä sen varmistamiseksi, että asianomaiset laitokset tai yhteisöt poistuvat markkinoilta.

- (16) Olisi varmistettava, että toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen aloittaa tai pyytää aloittamaan kansallisen lainsäädännön mukaisen menettelyn sellaisen laitoksen tai yhteisön likvidoimiseksi, jonka on todettu olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan mutta jota ei ole asetettu kriisinratkaisuun. Jos laitoksen tai yhteisön vapaaehtoinen likvidaatio osakkeenomistajien päätöksellä on kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollista, tällaisen vaihtoehdon olisi oltava edelleen käytettävissä ja asianomaisella viranomaisella olisi oltava valtuudet pyytää tällaisen menettelyn käynnistämistä. Olisi kuitenkin varmistettava, että jos osakkeenomistajat eivät toimi nopeasti, asianomainen kansallinen viranomainen ryhtyy toimiin.
- (17) Olisi myös säädettävä, että likvidaatiomenettelyjen lopputuloksena on pankkitoiminnan lopettaminen, joka johtaa lähellä kaatumista olevan laitoksen tai yhteisön poistumiseen markkinoilta. Kyseinen lopputulos voidaan sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä riippuen saavuttaa eri tavoin. Eri tapoja voivat olla laitoksen tai yhteisön tai sen osien myynti, tiettyjen varojen tai velkojen myynti tai asteittainen likvidaatio, mukaan lukien maksuliikenne ja talletusten vastaanottaminen, jotta varat voitaisiin myydä asteittain asianomaisten velkojien korvausten maksamista varten. Pankkitoiminnan lopettaminen saattaa myös edellyttää muun muassa uusien velkojen liikkeeseenlaskun rajoittamista siten, että se kattaa ainoastaan olemassa olevista varoista johtuvat jälleenrahoitustarpeet, jotta velkojen maturiteettia ei pidennetä. Menettelyjen ennustettavuuden parantamiseksi tällainen lopputulos olisi saavutettava kohtuullisessa ajassa.

- (18) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet peruuttaa laitoksen tai yhteisön toimilupa yksinomaan sillä perusteella, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa mutta sitä ole asetettu kriisinratkaisuun. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava peruuttaa toimilupa tukeakseen tavoitetta likvidoida laitos tai yhteisö kansallisen lainsäädännön mukaisesti erityisesti tapauksissa, joissa kansallisen lainsäädännön mukaisia käytettävissä olevia menettelyjä ei voida käynnistää sillä hetkellä, kun laitoksen tai yhteisön todetaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa, mukaan lukien tapaukset, joissa laitoksen tai yhteisön tase ei vielä osoita sen olevan maksukyvytön. Jotta voidaan edelleen varmistaa, että laitoksen tai yhteisön likvidaatiota koskeva tavoite voidaan saavuttaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen toteuttama toimiluvan peruuttaminen kuuluu myös niihin mahdollisiin edellytyksiin, joiden täytyessä voidaan käynnistää ainakin yksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevista menettelyistä, joita sovelletaan sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa mutta joita ei ole asetettu kriisinratkaisuun.

- (19) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 ja direktiivien 2014/49/EU ja 2014/59/EU täytäntöönpanosta saatujen kokemusten perusteella on tarpeen täsmentää edellytyksiä, joiden täytyessä voidaan poikkeuksellisesti myöntää ennakollisia toimenpiteitä, joita voidaan pitää poikkeuksellisenä julkisena rahoitustukena. Olisi varmistettava, että ennakollisia toimenpiteitä toteutetaan riittävän ajoissa. Lisäksi toimenpiteet, joilla vaatimuksia helpotetaan arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta, mukaan lukien erilliset varainhoitoyhtiöt tai omaisuuserien takausjärjestelmät, voivat osoittautua tehokkaiksi ja vaikuttaviksi laitosten ja yhteisöjen mahdollisten rahoitusvaikeuksien syihin puuttumisessa ja niiden kaatumisen estämisessä, ja ne voivat sen vuoksi olla asianmukaisia ennakollisia toimenpiteitä. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että ennakolliset toimenpiteet voidaan toteuttaa arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevinä toimenpiteinä.

- (20) Markkinakurin säilyttämiseksi, julkisten varojen suojaamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi ennakkollisia toimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan poikkeustapauksissa ja ainoastaan vakaviin markkinoiden häiriötilanteisiin vastaamiseksi tai rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti järjestelmäkriisin sattuessa. Ennakollisia toimenpiteitä ei olisi myöskään käytettävä aiheutuneiden tai todennäköisesti aiheutuvien tappioiden kattamiseen. Luotettavin väline, jolla voidaan määrällisesti ilmaista aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot, on Euroopan keskuspankin, jäljempänä 'EKP', Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010¹⁰ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttama omaisuusserien laadun tarkastelu. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tällaista tarkastelua tai tarvittaessa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia ilmaistakseen määrällisesti aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot, jos tarkastelu tai tarkastukset voidaan tehdä kohtuullisessa ajassa. Jos tämä ei ole mahdollista, toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmaistava määrällisesti aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot mahdollisimman luotettavasti vallitsevissa olosuhteissa, tarvittaessa laitoksen tai yhteisön taseen perusteella edellyttäen, että tase on sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja -standardien mukainen, minkä riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut.

---

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Käsityksen siitä, onko laitos tai yhteisö vakavarainen, olisi ennalta varautuvan pääomapohjan vahvistamisen ja hiljattain liikkeeseen laskettujen velkojen valtion takausten muodossa toteutettavien tukitoimenpiteiden yhteydessä perustuttava ennakoivaan arvioon siitä, pystyykö laitos tai yhteisö täyttämään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013¹¹ tai asetuksessa (EU) 2019/2033¹² säädetyt omien varojen vaatimukset ja direktiivissä 2013/36/EU tai (EU) 2019/2034 säädetyt omien varojen lisävaatimuksen.

---

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Ennalta varautuvan pääomapohjan vahvistamisen tavoitteena on tukea elinkelpoisia laitoksia ja yhteisöjä, joiden on todettu todennäköisesti joutuvan tilapäisiin vaikeuksiin lähitulevaisuudessa, ja estää niiden tilanteen heikkeneminen entisestään. Jotta vältetään julkisen tuen myöntäminen yrityksille, jotka jo ovat kannattamattomia, omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankinnan tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa olevia ennakkollisia toimenpiteitä ei saisi myöntää enempää kuin määrän, joka on tarpeen stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa määritettyjen pääomavajeiden kattamiseksi. Sen varmistamiseksi, että julkinen rahoitus lopulta lopetetaan, kyseisten ennakkollisten toimenpiteiden olisi myös oltava ajallisesti rajoitettuja, ja niihin olisi sisällyttävä selkeä aikataulu niiden lopettamiselle, jäljempänä 'tukitoimenpiteestä irtautumista koskeva strategia'. Eräpäivättömiä instrumentteja, mukaan lukien ydinpääoma (CET1), olisi käytettävä ainoastaan poikkeustapauksissa, ja niihin olisi sovellettava tiettyjä määrällisiä rajoituksia, sillä ne eivät luonteensa vuoksi sovellu hyvin täyttämään edellytystä, jonka mukaan ne ovat väliaikaisia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä kertaluonteista korjaussuunnitelmaa laitoksilta ja yhteisöiltä, jotka eivät ole noudattaneet tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian ehtoja. Sen varmistamiseksi, että laitokset tai yhteisöt, jotka eivät ole elinkelpoisia, poistuvat markkinoilta, asianomaisen viranomaisen olisi määritettävä, onko laitos tai yhteisö lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa, jos toimivaltainen viranomainen ei ole tyytyväinen korjaussuunnitelmaan tai jos laitos tai yhteisö ei noudata korjaussuunnitelmaa.

(22) Ennakolliset toimenpiteet olisi rajoitettava määrään, jonka laitos tai yhteisö tarvitsisi säilyttääkseen vakavaraisuutensa stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisan skenaarion toteutuessa. Kun kyseessä ovat arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat ennakolliset toimenpiteet, vastaanottavan laitoksen tai yhteisön olisi voitava käyttää myönnetty määrä siirrettäviin varoihin kohdistuvien tappioiden kattamiseen tai yhdistää siihen pääomainstrumenttien hankinta edellyttäen, että todetun vajeen kokonaismäärä ei ylity. On myös tarpeen varmistaa, että arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat ennakolliset toimenpiteet ovat voimassa olevien valtioneuvostonkäytäntöjen ja parhaiden käytäntöjen mukaisia, että niillä palautetaan laitoksen tai yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus, että valtiontuki rajoitetaan välttämättömään vähimmäismäärään ja että kilpailun vääristymistä vältetään. Näistä syistä asianomaisten viranomaisten olisi arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavissa ennakollisissa toimenpiteissä otettava huomioon erityiset ohjeet, mukaan lukien kansallisten omaisuudenhoidoyhtiöiden perustamista koskeva komission suunnitelma ja järjestämättömien lainojen käsittelystä covid-19-pandemian jälkeen 16 päivänä joulukuuta 2020 annettu komission tiedonanto. Arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettaviin ennakollisiin toimenpiteisiin olisi aina sovellettava ensisijaista edellytystä, jonka mukaan ne ovat väliaikaisia. Asianomaisen laitoksen tai yhteisön arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta määrääjäksi myönnettävien julkisten takausten odotetaan varmistavan kyseisen edellytyksen noudattamisen paremmin kuin tällaisten omaisuuserien siirtäminen julkisesti tuetulle yhteisölle.

- (23) Vakavaraisuusvaatimusten olennaisten rikkomisten kattamiseksi on tarpeen täsmentää tarkemmin edellytykset, joiden täytyessä voidaan todeta, että holdingyhtiö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Holdingyhtiön tapauksessa kyseisten vaatimusten rikkominen olisi katsottava olennaiseksi silloin kun se on luonteeltaan ja laajuudeltaan verrattavissa rikkomiseen, jonka perusteella toimivaltainen viranomainen voisi peruuttaa toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan mukaisesti, jos rikkojana olisi ollut luottolaitos.
- (24) Jäsenvaltioilla saattaa olla kansallisen lainsäädännön nojalla valtuudet keskeyttää maksu- tai toimitusvelvoitteet, joihin voi sisältyä suojakelpoisia talletuksia. Jos maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttäminen ei liity suoraan luottolaitoksen taloudelliseen tilanteeseen, talletuksia ei välttämättä kyetä maksamaan direktiivin 2014/49/EU soveltamiseksi. Tämän seurauksena tallettajat eivät välttämättä pääse käyttämään talletuksiaan pitkään aikaan. Jotta voidaan säilyttää tallettajien luottamus pankkialaan ja rahoitusvakaus, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tallettajilla on mahdollisuus saada talletuksistaan asianmukainen päivittäinen määrä erityisesti elinkustannusten kattamiseksi, jos heidän talletuksensa eivät ole käytettävissä maksujen keskeyttämisen vuoksi muusta syystä kuin tallettajien korvauksen maksamiseen johtavasta syystä. Tällaisen menettelyn olisi pysyttävä poikkeuksellisena, ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tallettajat saavat käyttöönsä asianmukaiset päivittäiset määrät.

- (25) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja ottaen huomioon, että tulevista epävarmoista tapahtumista, kuten kriisinratkaisuhetkellä vireillä olevien oikeudenkäyntien lopputuloksesta, voi aiheutua huomattavia velkoja, on tarpeen säätää, miten tällaisia velkoja olisi kohdeltava velan arvon alentamista sovellettaessa. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi erotettava toisistaan velat, jotka perustuvat aikaisempien tapahtumien seurauksena syntyviin olemassa oleviin velvoitteisiin, jotka johtavat tappioon mutta joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, ja velat, jotka voivat syntyä tulevaisuudessa mutta jotka eivät johtaisi tappioon tai jotka voisivat syntyä tulevaisuudessa vain epävarman tapahtuman toteutuessa.
- (26) Olisi myös täsmennettävä, että velkoja, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, on kohdeltava samalla tavalla kuin muita velkoja, jos kyseiset velat perustuvat aikaisempien tapahtumien seurauksena syntyviin olemassa oleviin velvoitteisiin, jotka johtavat tappioon. Tällaisten velkojen olisi oltava alentamiskelpoisia, paitsi jos ne täyttävät jonkin erityisistä kriteereistä, joiden perusteella ne voidaan jättää velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle. Kun otetaan huomioon kyseisten velkojen mahdollinen merkitys kriisinratkaisussa ja jotta voidaan taata varmuus velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisessa, olisi täsmennettävä, että ne ovat osa alentamiskelpoisia velkoja ja että näin ollen velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan niihin. Sen varmistamiseksi, että velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan tehokkaasti velkoihin, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava valtuudet vähentää, myös nolleen, tällaisten velkojen pääoma ja muuntaa tällaiset velat osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi. Vähentäminen tai muuntaminen voi kuitenkin tulla voimaan vain, jos ja kun toteutumisajankohdaltaan tai toteutuvalta määrältään epävarman velan toteutumisajankohta ja määrä on lopullisesti määritetty.

- (27) On kuitenkin tarpeen varmistaa, että velka, joka voisi tulevaisuudessa aiheutua epävarmasta tapahtumasta, tai velka, jonka toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma ja joka perustuu kriisinratkaisujankohdaksi olemassa olevaan velvoitteeseen, ei heikennä kriisinratkaisustrategian ja erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksellisuutta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi arvioijan olisi osana kriisinratkaisua varten tehtävää arvostusta arvioitava tällaiset velat ja määritettävä kyseisten velkojen mahdollinen arvo määrällisesti parhaan kykynsä mukaan. Sen varmistamiseksi, että laitos tai yhteisö voi kriisinratkaisuprosessin jälkeen ylläpitää riittävää markkinaluottamusta asianmukaisen ajan, arvioijan olisi otettava tämä mahdollinen arvo huomioon määrittäessään määrää, jolla alentamiskelpoisia velkoja on alaskirjattava tai muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vakavaraisuussuhdelukujen palauttamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi erityisesti sovellettava muuntovaltuuksiaan alentamiskelpoisiin velkoihin siinä määrin kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistaminen riittää kattamaan mahdolliset tappiot, jotka voivat aiheutua epävarman tapahtuman vuoksi tulevaisuudessa mahdollisesti aiheutuvasta velasta tai velasta, joka perustuu olemassa olevaan velvoitteeseen mutta jonka toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma. Arvioidessaan alaskirjattavaa tai muunnettavaa määrää kriisinratkaisuviranomaisen olisi pohdittava huolellisesti mahdollisen tappion vaikutusta kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen useiden tekijöiden perusteella, mukaan lukien tapahtuman toteutumisen todennäköisyys, sen toteutumisen ajoittuminen ja velan määrä.

- (28) Sen jälkeen, kun kriisiratkaisun rahoitusjärjestelystä on saatu rahoitusosuus, joka on enintään 5 prosenttia laitoksen tai yhteisön kokonaisveloista, omat varat mukaan lukien, kriisiratkaisuviranomaiset voivat tietyissä olosuhteissa käyttää lisärahoituslähteitä kriisiratkaisutoimiensa tukemiseksi. Olisi täsmennettävä selkeämmin, missä olosuhteissa kriisiratkaisun rahoitusjärjestely voisi tarjota lisätukea, jos kaikki alentamiskelpoiset velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia ja joiden etuoikeusasema on huonompi kuin luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojaamattomilla talletuksilla ja joita ei ole harkinnanvaraisesti rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, on alaskirjattu tai muunnettu kokonaan.

(29) Talletuksia, jotka täyttävät hyväksyttävien velkojen edellytykset, voidaan käyttää MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen. Kun kuitenkin otetaan huomioon talletusten erityisluonne sekä niiden rooli reaalityössä ja pankkijärjestelmään kohdistuvan luottamuksen säilyttämisessä, talletusten sisällyttämiseen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi käytettävien velkojen soveltamisalaan olisi sovellettava tiukempia vaatimuksia, koska MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävien varojen olisi oltava kokonaisuudessaan käytettävissä tappioiden kattamiseen ja luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, jos luottolaitos kaatuu. Ensinnäkin, kuten nykyisissä säännöissä, luonnollisten henkilöiden taikka mikroyritysten tai pienten ja keskisuurten yritysten ei olisi oltava mahdollista pitää hallussa MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen käytettyjä talletuksia. Toiseksi olisi selvennettävä, että talletuksia, jotka antavat omistajalleen oikeuden ennakkoiseen takaisinmaksuun, ei voida hyväksyä MREL-vähimmäisvaatimukseen, mukaan lukien tapaukset, joissa sopimusmääräysten mukaan ennakkoisestä takaisinmaksusta peritään seuraamusmaksu. Kolmanneksi läpinäkyvyyden varmistamiseksi ja tällaisten talletusten epäasianmukaiseen tekemiseen liittyvien riskien minimoimiseksi asiaa koskevissa sopimusmääräyksissä olisi nimenomaisesti viitattava luottolaitoksen aikomukseen käyttää kyseisiä talletuksia MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi sekä siihen, että niitä ei voida pitää suojakelpoisina talletuksina ja että näin ollen talletussuojajärjestelmä ei maksa takaisin mitään osaa kyseisestä talletuksesta, jos talletuksia ei kyetä maksamaan. Neljänneksi talletusten käyttöä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi ei pääsääntöisesti olisi sallittava, elleivät kriisinratkaisuviranomaiset ole aiemmin antaneet lupaa niiden sisällyttämiseen MREL-vähimmäisvaatimukseen hyväksyttäviin varoihin sen arvioinnin perusteella, että tällaisia talletuksia ei tarvitsisi suojata tappioilta kriisinratkaisun yhteydessä eivätkä ne aiheuttaisi olennaista estettä purkamismahdollisuuksille. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava antaa lupa talletusten käyttöön MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi yleisesti kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta ilman kunkin talletuksen yksilöllistä arviointia ja asettaa kiinteät rajat MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi sisällytettävien talletusten määrille. Strukturoidut talletukset voidaan myös katsoa luottolaitoksen hyväksyttäviksi veloiksi, vaikka ne ovat kytkettyjä johdannaisia sisältäviä velkoja, jos kaikki muut edellytykset täyttyvät.

- (30) Tavanomaista jyrkempien vaikutusten välttämiseksi on tarpeen vapauttaa hyväksyttäviksi veloiksi katsottavat olemassa olevat talletukset uusista säännöksistä määräajaksi. Uusista kelpoisuusvaatimuksista olisi luovuttava sellaisten talletusten osalta, jotka on otettu ennen ... päivää ...kuuta ... [24 kuukautta + yksi päivä tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Määräaikaisen vapauttamisen olisi päättyävä ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

- (31) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän 9 päivänä marraskuuta 2015 julkaisema kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskeva asiakirja, jäljempänä 'TLAC-standardi', on pantu unionin oikeudessa täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksilla (EU) 2019/876¹³ ja (EU) 2019/877¹⁴ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879¹⁵ sellaisten maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien pankkien osalta, joita kutsutaan unionin oikeudessa maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, jäljempänä 'G-SII-laitokset'. Asetuksella (EU) 2019/877 ja direktiivillä (EU) 2019/879 on myös muutettu direktiivissä 2014/59/EU ja asetuksessa (EU) N:o 806/2014 vahvistettua MREL-vähimmäisvaatimusta. On tarpeen yhdenmukaistaa direktiivissä 2014/59/EU vahvistetut MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat säännökset G-SII-laitosten TLAC-standardin täytäntöönpanon kanssa tiettyjen sellaisten velkojen osalta, joita voitaisiin käyttää täyttämään se osa MREL-vähimmäisvaatimuksesta, joka olisi katettava omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla. Erityisesti velat, joilla on sama etuoikeusasema kuin tietyillä ulkopuolelle jätetyillä veloilla, olisi sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja etuoikeusasemaltaan huonompiin hyväksyttäviin instrumentteihin, jos näiden ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön taseessa ei ole enempää kuin 5 prosenttia sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä ja jos kyseisestä sisällyttämisestä ei aiheudu riskejä, jotka liittyvät periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

---

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) Tiettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetty ensisijainen kriisinratkaisustrategia perustuu ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liiketoiminnan siirtämiseen yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle. Tällaisissa tapauksissa on mahdollista, että talletussuojajärjestelmää voidaan pyytää osallistumaan kriisinratkaisutoimiin mahdollisesti sen varmistamiseksi, että tietyt talletukset, jotka eivät kuulu talletussuojajärjestelmän piiriin, suojataan. Moraalikadon minimoimiseksi olisi sen vuoksi täsmennettävä, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa kaavaillaan liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön poistumista markkinoilta, asianomaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä koskevaa MREL-vähimmäisvaatimusta ei olisi asetettava tiettyjen kynnsarvojen alapuolelle. Jos MREL-vähimmäisvaatimuksen kalibrointia koskevien sääntöjen soveltaminen johtaa kyseisiä kynnsarvoja suurempaan määrään, kyseisen suuremman määrän olisi oltava etusijalla. Kynnsarvoja ei olisi sovellettava MREL-vähimmäisvaatimukseen, joka on asetettu kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille, joiden ensisijainen kriisinratkaisustrategia koostuu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisesta niiden pääomapohjan vahvistamiseksi siinä määrin, että voidaan palauttaa niiden kyky jatkaa toimintoja, joita varten niille on myönnetty lupa, vaikka ensisijaisessa kriisinratkaisustrategiassa kaavaillaan velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamista yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa siten, että jälkimmäisiä käytetään täydentävästi.

(33) Direktiivi 2014/59/EU ei sisällä erityisiä sääntöjä siirtymäjärjestelyistä ja välitavoitetasoista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi vuoden 2024 jälkeen. On kuitenkin tilanteita, joissa laitoksia tai yhteisöjä ei olisi välittömästi vaadittava noudattamaan kriisinratkaisuviranomaisen asettamaa korkeampaa MREL-vähimmäisvaatimusta, mukaan lukien tapaukset, joissa MREL-vähimmäisvaatimuksen korotus johtuu laitosta tai yhteisöä koskevista olennaisista muutoksista, jotka johtuvat esimerkiksi sulautumisista tai yritysostoista, tai muutoksista ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan. Erityisesti jos ensisijainen kriisinratkaisustrategia muuttuu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesta likvidaatiosta kriisinratkaisutoimen soveltamiseen, laitos tai yhteisö ei ehkä pysty välittömästi täyttämään kriisinratkaisuviranomaisen asettamaa MREL-vähimmäisvaatimusta kokonaisuudessaan. Kriisinratkaisuviranomaisille olisi sen vuoksi annettava valtuudet määrittää asianmukaiset siirtymäkaudet MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi. Lisäksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava valtuudet määrittää sitovia välitavoitetasoja tällaisille laitoksille tai yhteisöille sen varmistamiseksi, että ne kerryttävät MREL-vähimmäisvaatimukseen hyväksyttäviä varojaan asianmukaisella tavalla. Luottamuksensuojan varmistamiseksi uudet säännöt eivät saisi vaikuttaa siirtymäaikoihin, jotka kriisinratkaisuviranomaiset ovat aiemmin määrittäneet asiaankuuluvana päivänä sovellettujen sääntöjen perusteella.

- (34) Laitosten ja yhteisöjen on tunnustettava velkakirjojen arvon alaskirjauksen vaikutukset sopimuksissa tai instrumenteissa, joilla luodaan velkoja, joihin sovelletaan kolmansien maiden lainsäädäntöä, paitsi jos se on oikeudellisesti tai muutoin käytännössä mahdotonta. Kriisinratkaisukehityksen soveltamisesta saadut kokemukset ovat kuitenkin osoittaneet, että kyseisiä velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustamista koskevia sopimusehtoja koskevat vaatimukset sekä menettely, jolla ilmoitetaan tällaisten ehtojen sisällyttämisen mahdottomuudesta käytännössä ja arvioidaan sitä, ovat tarpeettoman laajoja, monimutkaisia ja raskaita, jotta voidaan saavuttaa tavoite varmistaa kriisinratkaisutoimien kohteena mahdollisesti olevien laitosten purkamismahdollisuudet. Sen vuoksi on aiheellista kaventaa omien varojen instrumentteja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vaatimuksen soveltamisalaa ja siten sulkea sen ulkopuolelle erityisesti sopimukset, joilla luodaan epävarmasta tapahtumasta tulevaisuudessa mahdollisesti syntyviä velkoja. Lisäksi niiden laitosten ja yhteisöjen soveltamisalassa, joita vaatimus koskee, olisi otettava huomioon kriisinratkaisusuunnitelmassa kaavailtu strategia. Tästä syystä likvidoitavia yhteisöjä ja kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tytäryrityksiä, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ei olisi vaadittava sisällyttämään sopimuksiinsa velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustamiseksi, ellei kriisinratkaisuviranomainen vaadi niitä tekemään niin. Vaikka perusteita, joiden nojalla laitokset ja yhteisöt voivat vedota siihen, että velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustamiseksi sisällyttäminen niiden sopimukseen ei ole käytännössä mahdollista, ei tarvitse mukauttaa, menettelyä, jolla laitokset ja yhteisöt ilmoittavat tällaisista tilanteista kriisinratkaisuviranomaiselle, olisi yksinkertaistettava, ja se olisi sisällytettävä vuotuisen raportointiin kriisinratkaisun suunnittelua varten.

- (35) Kriisinratkaisusuunnittelun, purkamismahdollisuuksien arvioinnin ja purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumista tai niiden poistamista koskevien valtuuksien käytön helpottamiseksi sekä tietojenvaihdon edistämiseksi sellaisen laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen, jolla on merkittäviä sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, olisi voitava perustaa kriisinratkaisukollegio ja toimia sen puheenjohtajana.
- (36) Koska yleisen edun arvioinnin suorittamiseksi voi olla tarpeen ja oikeasuhteista antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849¹⁶ nojalla käyttöön otettujen keskitettyjen automatisoitujen mekanismien hallussa olevia tietoja niiden asiakkaiden yhteenlasketusta määrästä, joiden ainoa tai pääasiallinen pankkikumppani laitos tai yhteisö on, kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava saada kyseiset tiedot tapauskohtaisesti. Olisi myös täsmennettävä tarkka ajankohta, jolloin kriisinratkaisuviranomaisilla on välillinen pääsy tietoihin.

---

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Kriisintarkkaisukehityksen ja markkinoiden väärinkäyttöä koskevan kehityksen välillä on vuorovaikutusta. Vaikka kriisintarkkaisuun tai sen valmistelun yhteydessä toteutettavat toimet voidaan luokitella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014¹⁷ mukaiseksi sisäpiiritiedoksi, niiden ennenaikainen julkistaminen saattaa vaarantaa kriisintarkkaisuprosessin. Jos tällaiset toimet ovat pitkäkestoisien menettelyn välivaiheita, asetuksessa (EU) N:o 596/2014 ei edellytetä välitöntä julkistamista. Muissa tapauksissa laitokset tai yhteisöt voivat toteuttaa toimia tämän ongelman ratkaisemiseksi lykkäämällä sisäpiiritiedon julkistamista kyseisen asetuksen 17 artiklan 4 tai 5 kohdan nojalla. Kriisintarkkaisuun aikana tai sitä valmisteltaessa ei kuitenkaan aina välttämättä ole olemassa oikeita kannustimia, jotta laitos tai yhteisö tekisi aloitteen tällaisesta lykkäyksestä. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi kriisintarkkaisuviranomaisilla olisi oltava valtuudet vaatia laitosta tai yhteisöä varmistamaan kriisintarkkaisuun valmistelua ja kriisintarkkaisuprosessia tai alaskirjausta ja muuntamisesta koskevien sisäpiiritietojen luottamuksellisuus niin kauan kuin ne katsovat sen tarpeelliseksi kriisintarkkaisuavoitteiden saavuttamiseksi. Laitoksia ja yhteisöjä olisi vaadittava julkistamaan tällainen sisäpiiritieto asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukaisesti vasta sen jälkeen, kun kriisintarkkaisuviranomaisen on ilmoittanut niille, että luottamuksellisuuden varmistaminen ei ole enää tarpeen kriisintarkkaisuavoitteiden saavuttamiseksi. Jos luottamuksellisuutta ei enää varmisteta, laitoksia ja yhteisöjä olisi kuitenkin vaadittava julkistamaan sisäpiiritieto yleisölle mahdollisimman pian.

---

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) Palkan ja tuloksen välinen asianmukainen yhteys olisi säilytettävä myös kriisinratkaisun yhteydessä, erityisesti silloin, kun tappiot todennäköisesti siirretään kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin. Tällaisissa tapauksissa kaikki kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten muuttuvat palkkiot, joita ei ole maksettu tai joihin ei ole syntynyt oikeutta, olisi peruutettava. Jos ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsen ei osoita, että hän ei osallistunut kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaatumiseen tai sitä edistäneeseen toimintaan eikä ollut siitä vastuussa, muuttuva palkkio, joka on syntynyt tai maksettu kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevaa päätöstä edeltäneiden 24 kuukauden aikana, olisi palautettava tai maksettava takaisin.
- (39) Direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen ensimmäisen kokoamisvaiheen jälkeen niiden käytettävissä olevat rahoitusvarat voivat vähentyä hieman tavoitetasonsa alapuolelle erityisesti suojattujen talletusten kasvun vuoksi. Näin ollen etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien määrä, joka todennäköisesti vaaditaan maksettavaksi näissä olosuhteissa, on todennäköisesti pieni. Sen vuoksi on mahdollista, että joinakin vuosina tällaisten etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien määrä ei ole enää oikeassa suhteessa kyseisten rahoitusosuuksien keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi siten voitava lykätä etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien keräämistä enintään kolmella vuodella, kunnes perittävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa perintämenettelyn kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinratkaisuviranomaisten kykyyn käyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä.

(40) Peruuttamattomat maksusitoumukset ovat yksi kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käytettävissä olevista rahoituskeinoista. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää olosuhteet, joissa kyseisiä maksusitoumuksia voidaan vaatia maksettavaksi. Jos yhteisö lakkaa olemasta velvollinen maksamaan rahoitusosuuksia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn sen jälkeen, kun se on päättänyt luopua toimiluvastaan, peruuttamaton maksusitoumus olisi peruutettava. Sen varmistamiseksi, että peruuttamattoman maksusitoumuksen peruuttaminen ei johda tilanteeseen, jossa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyssä käytettävissä olevat varat laskevat alle tason, jota kriisinratkaisuviranomainen pitää riittävänä, kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava valtuudet määrittää rahoitusosuus, joka asianomaista yhteisöä olisi vaadittava maksamaan. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi päätöksessään otettava asianmukaisesti huomioon tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttäminen kaikkien osallistuvien laitosten välillä, mukaan lukien yhteisö, joka ei enää kuulu direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan soveltamisalaan. Kriisinratkaisuviranomaisen on perusteltava päätöksensä yksityiskohtaisesti ja julkaistava kyseinen päätös perusteluineen vuosikertomuksessaan. Jotta voitaisiin lisäksi lisätä läpinäkyvyyttä ja varmuutta peruuttamattomien maksusitoumusten osuudesta kerättävien etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä, kriisinratkaisuviranomaisten olisi vuosittain määritettävä kyseinen osuus sovellettavia rajoja noudattaen. Toimivaltaisen viranomaisen olisi pyrittävä varmistamaan, että peruuttamattomien maksusitoumusten myötäsyklisiä vaikutuksia lievennetään niiden kirjanpitokäsittelystä riippuen.

- (41) Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin jälkikäteen suoritettavien ylimääräisten rahoitusosuuksien vuotuinen enimmäismäärä, joka voidaan vaatia maksettavaksi, saa tällä hetkellä olla enintään kolme kertaa etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien määrä. Direktiivissä 2014/59/EU säädetyn ensimmäisen kokoamisvaiheen jälkeen tällaiset etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet määräytyvät muissa tilanteissa kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käytön yhteydessä yksinomaan suojattujen talletusten tason vaihtelujen mukaan, minkä vuoksi niistä todennäköisesti tulee pieniä. Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien rahoitusosuuksien enimmäismäärän määrittäminen etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien perusteella voisi tällöin rajoittaa huomattavasti kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen mahdollisuuksia kerätä jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia, mikä johtaisi niiden toimintavalmiuksien heikentymiseen. Tällaisen lopputuloksen välttämiseksi olisi säädettävä erilaisesta enimmäismäärästä, ja olisi säädettävä, että ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien rahoitusosuuksien enimmäismäärä, joka voitaisiin vaatia maksettavaksi, olisi kolme kertaa yksi kahdeksasosa kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn tavoitetasosta.

(42) Direktiivillä 2014/59/EU on osittain yhdenmukaistettu tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevien kansallisten lakien mukainen talletusten ensisijaisuusjärjestys. Kyseisissä säännöissä on säädetty talletusten kolmiportaisesta luokittelusta, jossa suojatuilla talletuksilla on paras etuoikeusasema, minkä jälkeen vuorossa ovat luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keski suurten yritysten talletussuojan tason ylittävät suojakelpoiset talletukset. Muilla talletuksilla eli suurten yritysten talletuksilla, jotka ylittävät talletussuojan tason, ja talletuksilla, joita talletussuojajärjestelmä ei voi maksaa takaisin, on oltava alempi etuoikeusasema, mutta niiden asemaa ei ole muutoin yhdenmukaistettu. Lisäksi talletussuojajärjestelmien saataviin on sovellettu samaa parempaa etuoikeusasemaa kuin suojattuihin talletuksiin. Tämä osittainen yhdenmukaistaminen ei kuitenkaan ole osoittautunut optimaaliseksi ratkaisuksi tallettajien suojan kannalta. Osittainen yhdenmukaistaminen on johtanut siihen, että jäljelle jääneiden tallettajien kohtelussa on eroja eri jäsenvaltioissa, erityisesti sen vuoksi, että yhä useammat jäsenvaltiot ovat päättäneet myös antaa oikeudellisen etusijan jäljelle jääneille talletuksille. Nämä erot ovat aiheuttaneet vaikeuksia myös määritettäessä rajatylittävien konsernien maksukyvyttömyyttä koskevaa vaihtoehtoista tilannetta kriisiratkaisun arvostamisen aikana. Lisäksi yleisen tallettajien paremman etuoikeusaseman puuttuminen on saattanut aiheuttaa ongelmia sen periaatteen noudattamisessa, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisiratkaisussa huonompaan asemaan, erityisesti silloin, kun talletukset, joiden etuoikeusasemaa ei ole yhdenmukaistettu direktiivillä 2014/59/EU, ovat olleet samalla tasolla etuoikeutettujen saatavien kanssa. Sen vuoksi talletusten ensisijaisuusjärjestystä nykyisessä saamisten hierarkiassa olisi muutettava.

- (43) Talletusten ensisijaisuusjärjestys olisi yhdenmukaistettava täysin panemalla täytäntöön yleinen tallettajien parempi etuoikeusasema, jossa kaikki talletukset ovat rajoitetuin poikkeuksin etusijalla tavallisiin vakuudettomiin saataviin nähden. Yleinen tallettajien parempi etuoikeusasema vahvistaa osaltaan tallettajien luottamusta ja ehkäisee entisestään talletuspakojen riskiä. Tallettajien suojan parantaminen vastaa myös talletusten keskeistä asemaa reaalityaloudessa, koska ne ovat ensisijainen säästämisen- ja maksuväline, sekä pankkitoiminnassa, jossa talletukset ovat tärkeä rahoituslähde ja keskeinen tekijä pankkijärjestelmään kohdistuvan luottamuksen kannalta, joka on erityisen tärkeää markkinoiden stressitilanteissa. Lisäksi yleinen tallettajien parempi etuoikeusasema parantaa luottolaitosten purkamismahdollisuuksia parantamalla niiden kykyä täyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saatavuutta koskevat vaatimukset ja vähentämällä kyseisistä järjestelyistä vaadittavan rahoituksen määrää sen vuoksi, että on pienempi riski rikkoa periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, kun tavanomaisen vakuudettoman velan arvo alaskirjataan. Erityisesti talletusten poistaminen tavallisten vakuudettomien saamisten maksukyvyttömyysluokasta lisäisi jäljellä olevien tavallisten vakuudettomien saamisten alentamiskelpoisuutta minimoimalla riskin siitä, että rikotaan periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Vähentämällä sen todennäköisyyttä, että talletukset alaskirjataan tai muunnetaan sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt ovat käytettävissä, yleinen tallettajien parempi etuoikeusasema tekisi velkakirjojen arvon alaskirjauksesta tehokkaamman ja uskottavamman ja lisäisi kriisinratkaisukehyksen läpinäkyvyyttä ja oikeusvarmuutta. Yleinen tallettajien parempi etuoikeusasema parantaisi myös siirtostrategioiden uskottavuutta kriisinratkaisussa, sillä se yksinkertaistaisi koko talletussopimuksen sisällyttämistä yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoidtoyhtiölle siirrettävien velkojen piiriin, mikä edistäisi asiakassuhdetta ja kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen franchise-arvoa. Lisäksi tallettajien maksukyvyttömyysluokan täydellinen yhdenmukaistaminen olisi hyödyllistä rajatylittävän toiminnan ja tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta.

- (44) Tietyt talletukset, jotka eivät ole suojakelpoisia, on aiheellista jättää yleisen tallettajien paremman etuoikeusaseman ulkopuolelle. Erityisesti talletuksilla, jotka luottolaitos on ottanut käytettäväksi MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseen, ei saisi olla oikeudellista etuoikeusasemaa, koska se olisi ristiriidassa sen yleisen periaatteen kanssa, jonka mukaan MREL-vähimmäisvaatimukseen sisältyvien velkojen olisi kannettava tappio ja osallistuttava luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, jos luottolaitos kaatuu. Tällaisten talletusten etuoikeusasemaa ei olisi yhdenmukaistettava direktiivillä 2014/59/EU, vaan se olisi määritettävä sovellettavien lakisäätteisten ja sopimusmääräysten mukaisesti. Etuoikeusasema ei myöskään saisi vaihdella talletuksen keston aikana sen mukaan, onko kriisinratkaisuviranomainen antanut luvan sen sisällyttämiseen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen hyväksyttäviin varoihin, eikä sen jäljellä olevan maturiteetin mukaan.
- (45) Talletusten nykyinen kolmiportainen luokittelu olisi säilytettävä, koska se tarjoaa vahvan suojan talletussuojajärjestelmien saamisille ja siten niiden rahoituskeinoille. Kun otetaan huomioon direktiiviin 2014/49/EU Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2026/...¹⁸⁺ tehdyt muutokset, joilla tiettyjen viranomaisten talletukset sisällytetään talletussuojajärjestelmien korvausten piiriin, on asianmukaista, että talletussuojan tason ylittävällä talletusten osalla on sama etuoikeusasema kuin luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisilla talletuksilla, jotka ylittävät talletussuojan tason.

---

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2026/... direktiivin 2014/49/EU muuttamisesta talletussuojan soveltamisalan, talletusten vakuusjärjestelmien varojen käytön, rajatylittävän yhteistyön ja avoimuuden osalta (EUVL L, ..., ELI :...).

+ EUVL: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 19/26 (2023/0115(COD)) olevan direktiivin numero ja täydennetään vastaava alaviite.

- (46) Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä voidaan käyttää tukemaan liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön soveltamista, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet ja velat siirretään vastaanottajalle. Tällöin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä saattaa olla vaatimus jäljelle jäävää laitosta tai yhteisöä vastaan sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä toteutettavassa myöhemmässä likvidaatiossa. Näin voi tapahtua, jos kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä käytetään sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muuten langenneet velkojille, muun muassa varojen ja velkojen takausten tai siirrettyjen varojen ja velkojen välisen erotuksen kattamisen muodossa. Sen varmistamiseksi, että jäljelle jäävän laitoksen tai yhteisön osakkeenomistajat ja velkojat tosiasiallisesti kattavat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappiot ja parantavat mahdollisuutta maksaa maksukyvyttömyystilanteessa korvauksia kriisinratkaisukohtaiseen turvaverkkoon, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn saatavien jäljelle jäävältä laitokselta tai yhteisöltä ja sellaisten saatavien, jotka johtuvat asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista, olisi maksukyvyttömyystilanteessa oltava tallettajien ja talletussuojajärjestelmien saatavia paremmassa etuoikeusasemassa. Kun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä maksetaan osakkeenomistajille ja velkojille korvausta sen vuoksi, että periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, on rikottu, tarkoituksena on korvata niille kriisinratkaisutoimen tulokset, joten kyseinen korvaus ei saisi aiheuttaa kyseisille järjestelyille saatavia.

- (47) Riittävän joustavuuden varmistamiseksi ja jotta talletussuojajärjestelmien olisi helpompi tukea kriisinratkaisuvälineiden käyttöä silloin, kun ne johtavat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen poistumiseen markkinoilta, olisi täsmennettävä tietyt talletussuojajärjestelmien käyttöön kriisinratkaisussa liittyvät näkökohdat. Erityisesti on tarpeen täsmentää, että talletussuojajärjestelmän varoja voidaan tietyissä tapauksissa ja selkein edellytyksin käyttää sellaisten siirtotapahtumien tukemiseen, joihin sisältyy talletuksia, mukaan lukien asianomaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman talletussuojan tason ylittävät suojakelpoiset talletukset ja myös talletukset, jotka eivät ole suojakelpoisia mutta jotka kuuluvat yleisen tallettajien paremman etuoikeusaseman piiriin.
- Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuudella olisi pyrittävä kattamaan ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle siirrettävien varojen arvon vaje suhteessa siirrettävien talletusten arvoon. Jos ostaja vaatii rahoitusosuuden suorittamista osana liiketoimea varmistaakseen pääomaneutraaliutensa ja säilyttääkseen ostajan pääomavaatimusten noudattamisen, myös talletussuojajärjestelmän olisi voitava suorittaa rahoitusosuus tätä tarkoitusta varten.
- Talletussuojajärjestelmän olisi tuettava kriisinratkaisutoimia käteis muodossa tai muussa muodossa, kuten takauksina tai tappionjakosopimuksina, joilla voidaan minimoida tuen vaikutus kyseisen talletussuojajärjestelmän käytettävissä oleviin taloudellisiin resursseihin ja samalla mahdollistaa talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden tarkoitusten täyttäminen.

- (48) Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuteen kriisinratkaisussa olisi sovellettava tiettyjä rajoituksia. Ensinnäkin talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden kokonaismäärä ei saisi missään kriisinratkaisutapauksessa ylittää asianomaisen luottolaitoksen suojattujen talletusten määrää. Toiseksi olisi varmistettava, että talletussuojajärjestelmän mahdollinen tukitoimi kriisinratkaisutoimelle, joka perustuu ensisijaisesti velkakirjojen arvon alaskirjaukseen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi ja sen toiminnan jatkamiseksi, ei ylitä tappiota, joka talletussuojajärjestelmälle aiheutuisi maksukyvyttömyystilanteessa, jos se maksaisi korvauksia suojatuille tallettajille ja saisi sijaantulo-oikeuden heidän laitoksen varoihin kohdistuviin saataviinsa. Kolmanneksi, jos talletussuojajärjestelmää käytetään tukemaan kriisinratkaisutoimea, joka koostuu pääasiassa liiketoiminnan siirtämisestä ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä saisi olla enintään 62,5 prosenttia sen tavoitetasosta, paitsi jos direktiivin 2014/49/EU nojalla nimetty viranomainen päättää olla soveltamatta kyseistä raja-arvoa, jotta vältetään haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen tai säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää talletuksiaan. EPV:n olisi annettava ohjeet kyseisen raja-arvon soveltamatta jättämisen edellytyksistä. Neljänneksi talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä ei saisi ylittää siirrettyjen varojen ja sellaisten siirrettyjen talletusten ja velkojen välistä erotusta, joilla on maksukyvyttömyystilanteessa sama tai parempi etuoikeusasema kuin kyseisillä talletuksilla. Näin varmistettaisiin, että talletussuojajärjestelmän rahoitusosuutta käytetään tarvittaessa ainoastaan tallettajille aiheutuvien tappioiden välttämiseen eikä maksukyvyttömyystilanteessa talletuksia huonommassa etuoikeusasemassa olevien velkojen suojaamiseen. Rahoitusosuuteen voi kuitenkin tarvittaessa sisältyä myös määrä, joka on tarpeen vastaanottavan yhteisön pääomaneutraaliuden varmistamiseksi.

- (49) Olisi täsmennettävä, että talletussuojajärjestelmän olisi voitava osallistua muiden velkojen kuin suojattujen talletusten siirtoon kriisinratkaisun yhteydessä vain, jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa tapauskohtaisesti, että muita yleiseen tallettajien parempaan etuoikeusasemaan kuuluvia talletuksia kuin suojattuja talletuksia ei voida alaskirjata eikä jättää kriisinratkaisun kohteena olevaan jäljelle jäävään laitokseen, joka likvidoidaan, ja jos kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käytön edellytykset eivät täyty osakkeenomistajien ja velkojen maksamilla rahoitusosuuksilla.
- Kriisinratkaisuviranomaisen olisi erityisesti voitava välttää tappioiden osoittamista kyseisille talletuksille silloin, kun poissulkeminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden säilyttämiseksi tai silloin, kun se on tarpeen, jotta vältetään laajamittainen häiriöiden leviäminen ja rahoitusalan epävakaous, jotka voisivat aiheuttaa vakavia häiriöitä unionin tai jäsenvaltion taloudelle. Samoja syitä olisi sovellettava siihen, että ostajalle tai omaisuudenhoidoyhtiölle tehtävään siirtoon sisällytetään muita alentamiskelpoisia velkoja, joiden etuoikeusasema on huonompi kuin suojattujen talletusten etuoikeusasema.
- Tässä tapauksessa kyseisten alentamiskelpoisten velkojen siirtoa ei olisi tuettava talletussuojajärjestelmän rahoitusosuudella. Jos kyseisten alentamiskelpoisten velkojen siirtoa varten tarvitaan ulkopuolista rahoitustukea, tuki olisi annettava kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä.

(50) Koska talletussuojajärjestelmää on mahdollista käyttää kriisinratkaisussa, on tarpeen määrittää tarkemmin edellytykset, joiden täytyessä talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus voidaan ottaa huomioon kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisessa. Tämän mahdollisuuden olisi oltava käytettävissä ainoastaan luottolaitoksille, joiden varojen kokonaisarvo on enintään 80 miljardia euroa, ja sellaisen kriisinratkaisutoimen yhteydessä, joka perustuu ensisijaisesti liiketoiminnan myyntiin tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöön. Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisu rahoitetaan edelleen ensisijaisesti luottolaitoksen sisäisillä varoilla, ja kilpailun vääristymisen minimoimiseksi mahdollisuus käyttää talletussuojajärjestelmän rahoitusosuutta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saatavuuden varmistamiseksi olisi oltava vain sellaisten luottolaitosten käytettävissä, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa ei kriisinratkaisutoimen toteuttamista edeltäneiden 24 kuukauden aikana ole määrätty luottolaitoksen asianmukaisesta likvidoinnista kaatumistilanteessa, kun otetaan huomioon, että kriisinratkaisuviranomaisten kyseisille luottolaitoksille määrittämä MREL-vähimmäisvaatimus on asetettu tasolle, joka sisältää sekä tappioiden kattamisen että pääomapohjan vahvistamisen määrät.

Kriisinratkaisuviranomaisen laitoksille, joiden varojen kokonaisarvo yksittäisenä laitoksena on yli 30 miljardia euroa, asettamassa MREL-vähimmäisvaatimuksessa olisi noudatettava MREL-vähimmäisvaatimuksen vähimmäistasoja sellaisten laitosten ja yhteisöjen osalta, joiden ensisijaisissa kriisinratkaisustrategioissa kaavaillaan ensisijaisesti siirtovälineiden käyttöä kriisinratkaisussa, vaikka asianomaisessa kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa olisi määrätty eri toimista eikä kyseisten luottolaitosten MREL-vähimmäisvaatimukseen näin ollen sovellettaisi kyseisiä vähimmäistasoja. Ennen talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden suorittamista olisi lisäksi käytettävä mahdollisimman paljon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi oltava mahdollista vaatia, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos ei saa olla rikkonut MREL-vähimmäisvaatimustaan, mukaan lukien sitovat välitavoitteet, tietyn ajanjakson aikana ennen kriisinratkaisutoimea, sanotun kuitenkin rajoittamatta MREL-vähimmäisvaatimuksen lyhyen aikavälin teknisiä rikkomisia.

- (51) Jos kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien velkojensa alentamisen, alaskirjauksen tai muuntamisen kautta tai niiden tappioiden kautta, joita niille odotetaan aiheutuvan jäljelle jäävän yhteisön likvidaatiossa, maksama rahoitusosuus, joka lisätään talletussuojajärjestelmän maksamaan rahoitusosuuteen, on vähintään 8 prosenttia laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisintarkaisuviranomaisen olisi voitava käyttää kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyä lisärahoituksen tarjoamiseen, jos se on tarpeen tehokkaan kriisintarkaisun varmistamiseksi kriisintarkaisutavoitteiden mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus olisi rajoitettava määrään, joka on tarpeen, jotta kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyä voidaan käyttää. Lisäksi sellaisten luottolaitosten osalta, joiden varojen kokonaisarvo yksittäisenä laitoksena on 30–80 miljardia euroa, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus saisi olla enintään 2,5 prosenttia laitoksen velkojen kokonaismäärästä, mukaan lukien yksittäisen luottolaitoksen omat varat.

- (52) Poikkeuksellisissa olosuhteissa voi käydä niin, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn rahoitusosuus, joka on 5 prosenttia velkojen kokonaismäärästä omat varat mukaan luettuina, ei riitä kattamaan tietyn kriisinratkaisutoimen rahoitustarpeita. Tällaisissa tapauksissa ja jos kyseinen rahoitusosuus on saatu käyttöön talletussuojajärjestelmän tukitoimen avulla, talletussuojajärjestelmän olisi suoritettava tietyin edellytyksin lisärahoitusosuus, joka vastaa niiden tappioiden määrää, joita suojatuille talletuksille olisi aiheutunut, jos niitä ei olisi suojattu. Lisärahoitusosuudesta aiheutuvat kustannukset eivät saisi ylittää tappioita, jotka olisivat aiheutuneet talletussuojajärjestelmälle siinä hypoteettisessa skenaariossa, että likvidointi olisi suoritettu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti ja että suojatut talletukset olisi maksettu takaisin. Lisäksi talletussuojajärjestelmän alkuperäisen ja lisärahoitusosuuden kokonaismäärä ei saisi ylittää asianomaisen luottolaitoksen suojattujen talletusten määrää. Talletussuojajärjestelmän lisärahoitusosuuden lisäksi kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava hakea lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä, jos tällaisen rahoituksen edellytykset täyttyvät.
- (53) Jos talletussuojajärjestelmän varoja käytetään liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön soveltamisen yhteydessä joko erikseen tai yhdessä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä suoritettavien rahoitusosuuksien kanssa, yhteisö, joka jää jäljelle varojen, oikeuksien ja velkojen siirron jälkeen, olisi likvidoitava asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti direktiivin 2014/59/EU 37 artiklan 6 kohdan nojalla. Lisäksi jos talletussuojajärjestelmän varoja käytetään omaisuudenhoitoyhtiön käytön tukemiseen, omaisuudenhoitoyhtiön toiminta olisi lopetettava direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan 3, 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

(54) Jotta voidaan helpottaa raportointivaatimuksiin liittyvien erittäin teknisten näkökohtien hyväksymisprosessia ja parantaa kriisinratkaisuviranomaisten valmiuksia panna vaatimukset täytäntöön ja seurata niitä, EPV:lle annettuja toimeksiantoja laatia teknisiä täytäntöönpanostandardeja olisi tarkistettava, jotta varmistetaan eri toimeksiantojen soveltamisalan ja sisällön johdonmukaisuus kautta koko direktiivin 2014/59/EU. Nämä toimeksiannot olisi myös yhdenmukaistettava asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen valvontatietojen raportointia ja julkistamista koskevien säännösten kanssa. Näillä nykyisiin toimeksiantoihin tehtävillä muutoksilla olisi helpotettava teknisten täytäntöönpanostandardien tulevia uudelleentarkasteluja, eikä niiden ole tarkoitus vaikuttaa tällä hetkellä sovellettaviin raportointi- ja julkistamisvelvoitteisiin. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä kyseiset EPV:n laatimat tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omia varoja koskevien lisävaatimusten ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen arviointia koskevien nykyisten teknisten sääntelystandardien soveltamisalaa olisi laajennettava kattamaan myös sellaiset yhteisöt, joita ei ole yksilöity kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, jos kyseisiä vaatimuksia ei ole asetettu samalla perusteella kuin MREL-vähimmäisvaatimusta. Komissiolle olisi siirrettävä valta täydentää direktiiviä 2014/59/EU hyväksymällä kyseiset EPV:n laatimat tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(55) Jotta MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyvää raportointia ja julkistamista voitaisiin yhdentää paremmin, EPV:n olisi julkaistava laitosten ja yhteisöjen julkistamat tiedot keskitetyksi kunnioittaen samalla kaikkien laitosten ja yhteisöjen oikeutta julkaista tietoja itse. Tällaisen keskitetyn tietojen julkistamisen pitäisi antaa EPV:lle mahdollisuus julkaista pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamat tiedot kyseisten laitosten toimivaltaisille viranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille ilmoittamien tietojen perusteella; tämän pitäisi vähentää merkittävästi pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin kohdistuvaa hallinnollista rasitusta. Samaan aikaan tietojen julkistamisen keskittämällä ei saisi olla kustannusvaikutuksia muille laitoksille ja yhteisöille, vaan sen olisi lisättävä läpinäkyvyyttä ja vähennettävä markkinatoimijoiden toiminnan vakautta koskevien tietojen saantiin liittyviä kustannuksia. Tällainen suurempi läpinäkyvyys helpottaisi tietojen vertailukelpoisuutta eri laitosten ja yhteisöjen välillä ja edistäisi markkinakuria. Kriisinratkaisuun liittyvien tietojen julkistamisen keskittämällä varmistetaan yhdenmukaisuus asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyin valvontatietojen julkistamista koskevan menettelyn kanssa sen varmistamiseksi, että kaikkia julkistamisvelvoitteita käsitellään samalla tavalla.

- (56) Koska EPV:n tehtävänä on edistää viranomaisten käytäntöjen lähentymistä, EPV:n olisi seurattava sisäisiä käytäntöjä ja menetelmiä, joita kriisinratkaisuviranomaiset ovat ottaneet käyttöön päättäessään, olisiko laitos tai yhteisö soveltuva kriisinratkaisuun tai likvidaatioon tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, ja raportoitava niistä ottaen huomioon kriisinratkaisutavoitteet ja sen, olisiko kriisinratkaisu yleisen edun mukaista. EPV:n olisi myös seurattava kriisinratkaisuviranomaisten edistymistä laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksien parantamisessa sekä kriisinratkaisuviranomaisten toimia ja valmisteluja, joilla varmistetaan kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tuloksellinen täytäntöönpano, ja raportoitava niistä. Näissä kertomuksissa EPV:n olisi myös arvioitava kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamien toimenpiteiden läpinäkyvyyttä suhteessa asiaankuuluviin ulkoisiin sidosryhmiin ja sitä, missä määrin ne edistävät kriisinratkaisuvalmiutta ja laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksia.
- (57) Kun otetaan huomioon, että EPV:n tehtävänä on osaltaan varmistaa johdonmukainen ja koordinoitu kriisinhallinta- ja kriisinratkaisujärjestelmä unionissa, EPV:n olisi koordinoitava ja valvottava unionin laajuisia kriisinhallintasimulaatiomenettelyjä. Kyseisten simulaatioiden olisi katettava toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välinen koordinointi ja yhteistyö laitosten ja yhteisöjen rahoitustilanteen heikkenemisen aikana, ja niissä olisi testattava välineistön soveltamista elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa, varhaisessa puuttumisessa ja kriisinratkaisussa kokonaisvaltaisella tavalla. Kyseisissä kriisisimulointimenettelyissä olisi erityisesti otettava huomioon rajatylittävä ulottuvuus asianomaisten viranomaisten välisessä vuorovaikutuksessa ja käytettävissä olevien välineiden ja valtuuksien soveltamisessa. Tarvittaessa kriisisimulointimenettelyissä olisi otettava huomioon myös asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukainen kriisinratkaisumääräysten hyväksyminen ja täytäntöönpano pankkiunionissa.

- (58) Nykyisin sovellettavista salassapitovelvollisuutta koskevista säännöistä huolimatta kriisiratkaisuviranomaisten ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa olisi parannettava. Tällaisessa tietojenvaihdossa olisi noudatettava kansallista lainsäädäntöä. Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä saa vaihtaa ainoastaan tiedot luovuttaneen asianomaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella.

(59) Direktiivillä (EU) 2019/879 muutettiin direktiiviä 2014/59/EU ottamalla käyttöön erityisiä sääntöjä sen varmistamiseksi, että yksityisasiakkaat eivät sijoita liiallisesti instrumentteihin, jotka hyväksytään laitosten ja yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi. Se, että yksityisasiakkailla on liikaa MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttäviä instrumentteja, voi haitata laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuuksia ja aiheuttaa ongelmia rahoitusvakaudelle. Tämä voi olla erityisen ongelmallista silloin, kun yksityisasiakkaat ovat myös liikkeeseen laskevan laitoksen tallettajia, koska kyseiset tallettajat ovat erityisen alttiita laitoksen omien instrumenttien epäasianmukaiselle sijoittamiselle. Sen vuoksi viranomaisten olisi varmistettava, että myyjät, laitokset ja yhteisöt noudattavat jäsenvaltioiden hyväksymiä toimenpiteitä, joilla direktiivi (EU) 2019/879 saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä yksityisasiakkaiden suojan varmistamiseksi. Jos kyseisiä toimenpiteitä ei sovelleta asianmukaisesti, viranomaisten olisi pantava kyseiset säännöt täytäntöön. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön direktiivin 2014/59/EU mukaiset erityiset valtuudet puuttua yksityisasiakkaiden suojaa koskevien erityisten sääntöjen noudattamatta jättämiseen direktiivissä 2014/65/EU säädettyjen nykyisten valtuuksien lisäksi.

Lisäksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi laitosten ja yhteisöjen purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä arvioitava MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttäviin instrumentteihin liittyvän sijoittajapohjan luonnetta käyttämällä kriisinratkaisun suunnittelua ja MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä varten olemassa olevaa raportointia ja tarvittaessa vaadittava laitosta tai yhteisöä puuttumaan havaittuihin esteisiin tai poistamaan ne. Lisäksi EPV:n olisi koordinoitusti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010¹⁹ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'EAMV', kanssa raportoitava toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet yksityisasiakkaiden suojaamiseksi sellaisten velkainstrumenttien osalta, jotka voidaan direktiivin 2014/59/EU nojalla hyväksyä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, vertailemalla ja arvioimalla mahdollisia vaikutuksia rajatylittäviin operaatioihin. Tältä pohjalta komissio voisi antaa lainsäädäntöehdotuksen yksityisasiakkaiden tehokkaamman suojan varmistamiseksi.

---

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Laadukas vaikutustenarviointi on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan laatia aiheellisia ja näyttöön perustuvia lainsäädäntöehdotuksia, ja tosiasiat ja näyttö ovat keskeisessä asemassa lainsäädäntömenettelyn aikana tehtävien päätösten tukena. Tästä syystä EPV:n, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n olisi toimitettava komissiolle sen pyynnöstä kaikki tiedot, joita se tarvitsee politiikan kehittämiseen liittyvissä tehtävissään, mukaan lukien vaikutustenarviointien laatiminen ja lainsäädäntöehdotusten laatiminen ja niistä neuvottelemisen. Jos kyseiset tiedot eivät ole EPV:n, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston tai EKP:n saatavilla, kriisinratkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten ja muiden Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten olisi toimitettava ne.
- (61) Kun otetaan huomioon tarve suojella rahoitusvakautta ja toimia nopeasti, kriisinratkaisuviranomaisiin ei olisi sovellettava hankintamenettelyjä sellaisten arvostuspalveluja koskevien julkisten hankintasopimusten osalta, jotka koskevat kriisinratkaisua ja sen arviointia, olisiko osakkeenomistajia ja velkojia kohdeltu paremmin, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn. Tarjotut palvelut olisi sen vuoksi jätettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU²⁰ soveltamisalan ulkopuolelle. Kriisinratkaisuviranomaisten mahdollisesti tarvitsemien oikeudellisten palvelujen osalta tietyt oikeudelliset palvelut on jo jätetty kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ja toiset sisältyvät kyseisen direktiivin liitteessä XIV olevaan luetteloon palveluista, joihin sovelletaan korkeampia kynnysarvoja ja kevyempiä yhdenmukaistettuja sääntöjä.

---

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

- (62) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli laitosten ja yhteisöjen elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen toimivuuden ja tehokkuuden parantamista sen vuoksi, että erilaisista kansallisista lähestymistavoista saattaa aiheutua riskejä sisämarkkinoiden eheydelle, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla muuttamalla unionin tasolla jo vahvistettuja sääntöjä. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (63) Direktiivit 2014/59/EU ja 2014/24/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

- 1) muutetaan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:
  - a) korvataan 5 alakohta seuraavasti:

”5) ’tytäryrityksellä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä, ja tämän direktiivin 7, 12, 17, 18 artiklan, 45–45 m artiklan, 59–62 artiklan sekä 91 ja 92 artiklan soveltamiseksi tämän kohdan 83 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin se sisältää myös tarpeen mukaan keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvat luottolaitokset tai rahoituslaitokset, itse keskusyhteisön sekä niiden kunkin tytäryritykset, ottaen huomioon tavan, jolla tällaiset kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit noudattavat tämän direktiivin 45 e artiklan 3 kohtaa;”;
  - b) lisätään alakohta seuraavasti:

”28 a) ’vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimenpiteellä’ tukea, jota ei voida pitää poikkeuksellisena julkisena rahoitustukena;”;

c) korvataan 35 alakohta seuraavasti:

”35) ’kriittisillä toiminnoilla’ toimintaa, palveluja tai toimintoja, joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalitalouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai todennäköisesti häiritsisi rahoitusvakautta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kansallisella tai alueellisella tasolla laitoksen tai konsernin koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajatylittävän toiminnan johdosta erityisesti tämän toiminnan ja näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;”;

d) korvataan 71 alakohta seuraavasti:

”71) ’alentamiskelpoisilla veloilla’ niitä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön velkoja, mukaan lukien velat, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja ja joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;”;

e) lisätään alakohta seuraavasti:

”71 a a) ’veloilla, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma’, velkoja, jotka perustuvat aikaisemmista tapahtumista johtuviin nykyisiin velvoitteisiin ja jotka johtavat tappioon ja joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma;”;

f) korvataan 71 b alakohta seuraavasti:

”71 b) ’etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla’ instrumentteja, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa, ja soveltuvin osin tämän direktiivin 45 b artiklan 1 a kohdassa tarkoitetut edellytykset;”;

g) lisätään alakohta seuraavasti:

”72 a) ’nimetyllä viranomaisella’ direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä nimettyä viranomaista;”;

h) korvataan 83 b alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia ja itse keskusyhteisöä, kun vähintään yksi näistä luottolaitoksista tai rahoituslaitoksista tai keskusyhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä niiden kunkin tytäryrityksiä;”;

i) lisätään alakohdat seuraavasti:

”83 d) ’EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

83 e) ’G-SII-yhteisöllä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdassa määriteltyä G-SII-yhteisöä;”;

j) lisätään alakohta seuraavasti:

”93 a) ’talletuksella’ tämän direktiivin 108 ja 109 artiklaa sovellettaessa direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä talletusta;”;

2) korvataan 5 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset päivittävät elvytyssuunnitelmansa ainakin vuosittain tai sellaisen, laitoksen oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, sen liiketoimintaan tai sen rahoitustilanteeseen kohdistuneen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti elvytyssuunnitelmaan tai edellyttää sen olennaista muuttamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitokset päivittävät elvytyssuunnitelmiaan tätä useammin.

Jos elvytyssuunnitelman viimeisimmästä vuosittaisesta päivityksestä alkavalla 12 kuukauden jaksolla ei esiinny ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja muutoksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisesti luopua elvytyssuunnitelman päivittämistä koskevasta velvoitteesta seuraavaan 12 kuukauden jaksoon saakka. Tällainen vapautus voidaan myöntää enintään 12 kuukauden jaksoksi.

3. Elvytyssuunnitelmissa ei saa olettaa minkään seuraavien saatavuutta tai vastaanottamista:

- a) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antama maksuvalmiusapu;
- c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antama maksuvalmiusapu.

4. Elvytysuunnitelmiin on soveltuvin osin sisällyttävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos saattaa hakeutua sellaisten keskuspankin järjestelyjen piiriin, joita ei ole suljettu elvytysuunnitelman soveltamisalan ulkopuolelle 3 kohdan nojalla, silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta kyseinen suunnitelma on laadittu, ja niissä on eriteltävä varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.”;

3) korvataan 6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos toimivaltainen viranomainen arvioi, että elvytysuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai olennaisia täytäntöönpanon esteitä, sen on ilmoitettava arvionsa laitokselle tai konsernin emoyritykselle ja vaadittava laitosta toimittamaan kolmen kuukauden määräajassa, jota viranomaisen suostumuksella voidaan pidentää yhdellä kuukaudella, tarkistettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin kyseisiin puutteisiin tai esteisiin on tarkoitus puuttua.”;

4) korvataan 8 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.”;

5) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kriisintarkaisuviranomainen ei saa hyväksyä kriisintarkaisusuunnitelmaa, jos laitoksen likvidoimiseksi on aloitettu menettelyjä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti 32 b artiklan nojalla tai jos sovelletaan 37 artiklan 6 kohtaa.”;

b) korvataan 7 kohdan j alakohta seuraavasti:

”j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisintarkaisustrategioista, joita voitaisiin soveltaa erilaisten mahdollisten skenaarioiden ja sovellettavien aikataulujen mukaisesti, ja siitä, miten kyseisillä strategioilla saavutettaisiin kriisintarkaisutavoitteet.”;

6) muutetaan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään:

a) menetelmät ja järjestelyt 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen raportointia varten;

b) a alakohdassa tarkoitetun raportoinnin tiheys ja määräajat.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutospäätöksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. EPV kehittää tietoteknisiä ratkaisuja, mukaan lukien raportointimallit, tietostandardit, muodot ja ohjeet, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen raportointia varten.”;

7) muutetaan 12 artikla seuraavasti:

- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisinhoidon suunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisinhoidon kohteena olevat yhteisöt ja kriisinhoidon kohteena olevat konsernit sekä tarvittaessa likvidoitavat yhteisöt.”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Määrittäessään toteutettavia toimenpiteitä sellaisten ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tytäryritysten, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, osalta kriisinratkaisuviranomaiset voivat soveltaa oikeasuhteista lähestymistapaa, jos tällainen lähestymistapa ei vaikuta kielteisesti konsernin purkamismahdollisuuksiin, kun otetaan huomioon tytäryrityksen koko, sen riskiprofiili, sen merkitys kriittisten toimintojen tarjoamisessa ja ydinliiketoiminnassa, sen merkitys konsernin toiminnan jatkuvuudelle kriisinratkaisun jälkeen ja konsernin kriisinratkaisustrategia. Kriisinratkaisuviranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon tytäryrityksen merkitys jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, mukaan lukien sen mahdollinen merkitys järjestelmän kannalta ja sen mahdollinen vaikutus talletussuojajärjestelmän käytettävissä oleviin varoihin, jos se likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jos yhteisön likvidoimiseksi on aloitettu menettely sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti 32 b artiklan nojalla tai jos sovelletaan 37 artiklan 6 kohtaa, kriisinratkaisuviranomaiset eivät enää sisällytä kyseistä yhteisöä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Konsernin kriisintarkaisusuunnitelma on laadittava 11 artiklan nojalla toimitettujen tietojen perusteella, ja sen on sisällettävä 10 artiklan 4 ja 7 kohdassa tarkoitettut seikat siltä osin kuin ne ovat konsernin kriisintarkaisusuunnitelman kannalta merkityksellisiä.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”7. EPV seuraa kriisintarkaisuviranomaisten menetelmiä ja käytäntöjä, joiden mukaisesti ne päättävät kriisintarkaisusuunnitelmia ja konsernin kriisintarkaisusuunnitelmia laatiessaan, sovelletaanko laitoksiin tai yhteisöihin kriisintarkaisua vai likvidoidaanko ne tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, ja päättävät 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa ja 32 artiklan 5 kohdassa kuvatuissa olosuhteissa toteutettavista toimista.

EPV toimittaa komissiolle kertomuksen kriisintarkaisuviranomaisten nykyisistä menetelmistä ja käytännöistä ja mahdollisista eroista jäsenvaltioiden välillä viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viiden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Toisessa alakohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava vähintään seuraavat:

- a) konserniin kuulumattomien laitosten ja 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta toteutettavien toimenpiteiden valintaa koskevat sisäiset lähestymistavat ja menetelmät, erityisesti kriteerit, joiden mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa määrätään kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttämisestä tai tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisen likvidaation toteuttamisesta;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta ensisijaisen ja vaihtoehtoisen kriisinratkaisustrategian valintaa koskevat sisäiset lähestymistavat ja menetelmät sekä toteutettavat kriisinratkaisutoimet;
- c) kriisinratkaisuviranomaisten 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti noudattamat oikeasuhteiset lähestymistavat.”;

8) muutetaan 13 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”Laitosten ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselleen 11 artiklan mukaisesti mahdollisesti edellytettävät tiedot. Kriisinratkaisuviranomaisten, jotka 11 artiklan nojalla vaativat toimivaltaansa kuuluvilta yhteisöiltä tietoja, on toimitettava saamansa tiedot konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle.

Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on välitettävä tämän kohdan mukaisesti toimitetut tiedot:

- a) EPV:lle;
  - b) tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille;
  - c) niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisille, joilla sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siinä määrin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista;
  - d) direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille; ja
  - e) niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joihin 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt ovat sijoittautuneet.”;
- b) korvataan 4 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.”;

9) lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. EPV seuraa, miten kriisinratkaisuviranomaiset panevat täytäntöön laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksien arviointeja. EPV toimittaa komissiolle kertomuksen purkamismahdollisuuksien arviointia koskevien nykyisten käytäntöjen tilanteesta ja mahdollisista eroista jäsenvaltioiden välillä viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava vähintään seuraavat:

- a) arvio kriisinratkaisuviranomaisten purkamismahdollisuuksien arviointien toteuttamista varten kehittämistä menetelmistä, mukaan lukien sellaisten alojen yksilöinti, joilla on mahdollisia jäsenvaltioiden välisiä eroja;
- b) arvio kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvitsemista testausvalmiuksista;
- c) kriisinratkaisuviranomaisten purkamismahdollisuuksien arviointien toteuttamista varten kehittämien menetelmien ja kyseisten arviointien tulosten läpinäkyvyys asianomaisille sidosryhmille.”;

10) lisätään 16 a artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai yhteisöön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, ei sovelleta yhteenlaskettua puskurivaatimusta samalla perusteella kuin sen on noudatettava tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, kriisinratkaisuviranomaisten on sovellettava tämän artiklan 1–6 kohtaa tämän direktiivin 45 c artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistetulla menetelmällä saadun arvioidun yhteenlasketun puskurivaatimuksen perusteella. Tällöin sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan neljättä kohtaa.

Kriisinratkaisuviranomaisen on sisällytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettujen vaatimusten määrittämistä koskevaan päätökseen. Yhteisön on asetettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus julkisesti saataville yhdessä 45 i artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen kanssa.”;

11) muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Jos kriisintarkaisuviranomainen toteaa, että asianomaisen yhteisön ehdottamalla toimenpiteillä tehokkaasti pienennetään purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä tai poistetaan ne, sen on tehtävä päätös toimivaltaista viranomaista kuultuaan. Päätöksessä on todettava, että kriisintarkaisuviranomainen on arvioinut ehdotetut toimenpiteet asianmukaisiksi, jotta niillä voidaan pienentää tehokkaasti purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä tai poistaa ne, ja velvoitettava yhteisö toteuttamaan ehdotetut toimenpiteet.”;

b) korvataan 5 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi kriisintarkaisuviranomaisilla on oltava vähintään valtuudet toteuttaa mitkä tahansa seuraavista toimenpiteistä, joiden puitteissa ne voivat:”;

12) muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on yhteistyössä konsolidointiryhmän valvojan kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille, joiden on toimitettava se niiden toimivallan piiriin kuuluville tytäryrityksille, sekä kriisintarkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kertomus on laadittava toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen, ja siinä on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisintarkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle soveltamiselle konserniin ja myös kriisintarkaisun kohteena oleviin konserneihin konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisintarkaisun kohteena olevasta konsernista. Kertomuksessa on tarkasteltava vaikutusta konsernin liiketoimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen mukaan ovat välttämättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet konsolidointiryhmän valvojalle, EPV:lle, tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille ja kriisintarkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin kyseinen toimenpide on kyseisten merkittävien sivuliikkeiden kannalta merkityksellinen. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on kuultuaan niiden lainkäyttöalueiden toimivaltaisia viranomaisia ja kriisintarkaisuviranomaisia, joissa merkittävät sivuliikkeet sijaitsevat, tehtävä kaikkensa, jotta kriisintarkaisukollegiossa saadaan aikaan yhteinen päätös olennaisten esteiden määrittämisestä ja tarvittaessa arvioinnista, joka koskee unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamia toimenpiteitä ja viranomaisten vaatimia toimenpiteitä kyseisiin esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi ja jossa on otettava huomioon toimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.”;

c) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jollei yhteistä päätöstä tehdä minkään tämän direktiivin 17 artiklan 5 kohdan g, h tai k alakohdassa säädetyn toimenpiteen toteuttamisesta, EPV voi kriisintarkaisuviranomaisen tämän artiklan 6, 6 a tai 7 kohdan nojalla esittämästä pyynnöstä auttaa kriisintarkaisuviranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;

13) korvataan 27 ja 28 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset harkitsevat ilman aiheetonta viivytystä ja tarvittaessa soveltavat varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö
  - a) täyttää direktiivin 2013/36/EU 102 artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 38 artiklassa tarkoitetut edellytykset, tai toimivaltainen viranomainen on direktiivin 2013/36/EU 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arviointiprosessin yhteydessä todennut, että laitoksen tai yhteisön toteuttamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit sekä laitoksen tai yhteisön hallussa olevat omat varat ja likviditeetti eivät takaa laitoksen tai yhteisön riskien hyvää hallintaa ja kattamista, ja jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
    - i) laitos tai yhteisö ei ole toteuttanut toimivaltaisen viranomaisen edellyttämiä korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;
    - ii) toimivaltainen viranomainen katsoo, että muut korjaavat toimet kuin varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet eivät riitä ratkaisemaan kyseisen laitoksen tai yhteisön ongelmia;

- b) rikkoo tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa säädettyjä vaatimuksia; tai
- c) rikkoo tai todennäköisesti rikkoo toimivaltaisen viranomaisen tekemää arviointia seuraavien 12 kuukauden aikana mitä tahansa direktiivin 2014/65/EU II osastossa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014* 3–7 artiklassa, 14–17 artiklassa tai 24, 25 ja 26 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Toimivaltainen viranomainen voi todeta, että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ilman, että se on aiemmin toteuttanut muita korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisten tai direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määritellyn toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle rikkomisesta tai todennäköisestä rikkomisesta.

- 2. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteisiin on 1 kohtaa sovellettaessa sisällyttävä seuraavat:

- a) vaatimus, jonka mukaan laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen on joko
  - i) toteutettava yksi tai useampi elvytysuunnitelmassa esitetyistä järjestelyistä tai toimenpiteistä; tai

- ii) päivitettävä elvytyssuunnitelma 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytyssuunnitelmassa esitetyistä olettamuksista, ja toteutettava yksi tai useampi päivitetystä suunnitelmassa esitetty järjestely tai toimenpide tietyssä ajassa;
- b) vaatimus, jonka mukaan laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen on kutsuttava koolle tai, jos ylin hallintoelin ei noudata tätä vaatimusta, toimivaltaisten viranomaisten on kutsuttava suoraan koolle laitoksen tai yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous, ja molemmissa tapauksissa on laadittava esityslista ja vaadittava osakkeenomistajia harkitsemaan tiettyjen päätösten tekemistä;
- c) vaatimus, jonka mukaan laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava, tapauksen mukaan elvytyssuunnitelman mukaisesti, suunnitelma, joka koskee velkojen uudelleenjärjestelystä neuvottelemista joidenkin tai kaikkien laitoksen tai yhteisön velkojien kanssa;
- d) vaatimus muuttaa laitoksen tai yhteisön oikeudellista rakennetta;
- e) vaatimus laitoksen tai yhteisön toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen erottamisesta tai vaihtamisesta 28 artiklan mukaisesti kokonaisuudessaan tai yksittäisten henkilöiden osalta;
- f) yhden tai useamman väliaikaisen hallinnoitajan nimittäminen laitokseen tai yhteisöön 29 artiklan mukaisesti;

- g) vaatimus, jonka mukaan laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava suunnitelma, jonka laitos tai yhteisö voi panna täytäntöön, jos se päättää aloittaa toimintansa vapaaehtoisena alasajon.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on valittava asianmukaiset tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet sen perusteella, mikä on oikeassa suhteessa tavoitteisiin nähden, ottaen huomioon muun muassa rikkomisen tai todennäköisen rikkomisen vakavuuden ja laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisen nopeuden.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava kullekin 2 kohdassa tarkoitetulle varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteelle täytäntöönpanon määräaika, joka on tiukasti rajattu aikaan, joka on tarpeen kyseisen toimenpiteen toteuttamiseksi kohtuullisin edellytyksin. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava toimenpiteen tehokkuutta välittömästi määräajan päätyttyä ja toimitettava kyseinen arviointi kriisiratkaisuviranomaiselle.

Jos arvioinnissa todetaan, että varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä ei ole pantu täysimääräisesti täytäntöön tai että ne eivät ole tehokkaita, toimivaltainen viranomaisella voi arvioida, täyttyykö 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu edellytys.

5. EPV antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ohjeet asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti, jotta voidaan edistää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten yhdenmukaista soveltamista.

28 artikla

Toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen vaihtaminen

Sovellettaessa 27 artiklan 2 kohdan e alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusi toimiva johto tai ylin hallintoelin tai sen yksittäiset jäsenet nimitetään unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että toimivaltainen viranomainen antaa tällaisille nimityksille hyväksyntänsä tai suostumuksensa.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”;

14) muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Sovellettaessa 27 artiklan 2 kohdan f alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein nimittää yhden tai useamman väliaikaisen hallinnohoidajan joko:

- a) korvaamaan väliaikaisesti laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen; tai
- b) työskentelemään väliaikaisesti laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen kanssa.

Väliaikaisen hallinnohoidajan nimittämisen yhteydessä toimivaltaisen viranomaisen on täsmennettävä, onko nimitys tehty ensimmäisen alakohdan a vai b alakohdan soveltamiseksi.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa toimivaltaisen viranomaisen on nimittämisen yhteydessä täsmennettävä lisäksi väliaikaisen hallinnohoidajan asema, tehtävät ja valtuudet sekä kaikki laitoksen tai yhteisön ylimmälle hallintoelimelle asetetut mahdolliset vaatimukset, jotka velvoittavat sen neuvottelemaan väliaikaisen hallinnohoidajan kanssa tai hankkimaan tältä suostumuksen ennen tietynlaisten päätösten tekemistä tai toimien toteuttamista.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltainen viranomainen julkistaa väliaikaisen hallinnohitoajan nimityksen, paitsi jos väliaikaisella hallinnohitoajalla ei ole valtuuksia edustaa laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että väliaikaisella hallinnohitoajalla on tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus, ja hänen on täytettävä direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 2 ja 2 a kohdassa säädetyt vaatimukset. Toimivaltaisen viranomaisen arvion siitä, onko väliaikaisella hallinnohitoajalla tällainen tietämys, taidot ja kokemus ja täyttääkö hän kyseiset vaatimukset, on oltava erottamaton osa kyseisen väliaikaisen hallinnohitoajan nimittämisspätöstä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä väliaikaisen hallinnohitoajan nimityksen yhteydessä tämän valtuudet olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein. Tällaisiin valtuuksiin voivat kuulua jotkin tai kaikki laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön yhtiöjärjestykseen ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat, laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen valtuudet, mukaan lukien valtuudet hoitaa joitakin tai kaikkia laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen hallinnollisia tehtäviä. Väliaikaisen hallinnohitoajan valtuuksien laitokseen tai yhteisöön nähden on oltava sovellettavan yhtiöoikeuden mukaiset. Toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa tällaisia valtuuksia olosuhteiden muuttuessa.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä tämän asema ja tehtävät. Asemaan ja tehtäviin voivat kuulua:

- a) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoitusaseman selvittäminen;
- b) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liiketoiminnan tai sen osan johtaminen laitoksen tai yhteisön rahoitusaseman säilyttämiseksi tai palauttamiseksi;
- c) toimenpiteiden toteuttaminen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liiketoiminnan terveen ja varovaisen johtamisen palauttamiseksi;
- d) sen varmistaminen, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö noudattaa 30 a artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 5 kohdan mukaisia vaatimuksia.

Toimivaltaisen viranomaisen on väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä määriteltävä tämän asemaa ja tehtäviä koskevat rajoitukset.”;

b) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Väliaikainen hallinnonhoitaja voi joka tapauksessa käyttää valtuuksia kutsua koolle laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous ja laatia tällaisen kokouksen esityslista ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennalta antaman luvan nojalla.”;

c) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Väliaikaisen hallinnonhoitajan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä laadittava kertomuksia laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön rahoitusasemasta ja nimityskautensa aikana toteutetuista toimista toimivaltaisen viranomaisen määräämin väliajoin. Väliaikaisen hallinnonhoitajan on joka tapauksessa laadittava tällainen kertomus nimityskautensa lopussa.

7. Väliaikainen hallinnonhoitaja nimitetään enintään yhdeksi vuodeksi. Toimivaltainen viranomainen voi poikkeuksellisesti jatkaa kyseistä kautta kerran olosuhteisiin nähden oikeasuhteiseksi ajaksi, jos väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisen edellytykset täyttyvät edelleen. Toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on määrittää, täyttyvätkö kyseiset edellytykset, ja perustella väliaikaisen hallinnonhoitajan toimeksiannon mahdollinen jatkaminen osakkeenomistajille.”;

15) muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden koordinointi konsernien osalta”;

b) korvataan 1–4 kohta seuraavasti:

- ”1. Jos edellytykset 27 artiklan mukaisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamiselle täyttyvät unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen osalta, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava muita valvontakollegioon kuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ennen kuin se päättää soveltaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen konsolidointiryhmän valvojan on päätettävä, sovelletaanko asianomaiseen unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen 27 artiklan mukaisia varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, ottaen huomioon näiden toimenpiteiden vaikutus konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös EPV:lle ja muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille.
3. Jos edellytykset 27 artiklan mukaisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamiselle täyttyvät unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tytäryrityksen osalta, yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen, joka aikoo toteuttaa toimenpiteen mainitun artiklan mukaisesti, on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava konsolidointiryhmän valvojaa.

Konsolidointiryhmän valvoja voi ilmoituksen vastaanotettuaan arvioida, miten 27 artiklan mukaisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltaminen kyseiseen laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön todennäköisesti vaikuttaa kyseiseen konserniin tai konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava tämä arvio toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen päivän kuluessa.

Kyseisen ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, sovelletaanko varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä. Päätöksessä on otettava asianmukaisesti huomioon konsolidointiryhmän valvojan arvio. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös EPV:lle, konsolidointiryhmän valvojalle ja muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen aikoo soveltaa 27 artiklan mukaista varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä useampaan kuin yhteen laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön saman konsernin sisällä, konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, olisiko tarkoituksenmukaisempaa nimittää kaikille asianomaisille yhteisöille sama väliaikainen hallinnohohitaja vai koordinoida muiden varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamista useampaan kuin yhteen laitokseen tai yhteisöön, jotta olisi helpompaa ratkaista, miten asianomaisen laitoksen tai yhteisön rahoitusasema voidaan palauttaa. Arvion on oltava muodoltaan konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten yhteinen päätös. Yhteinen päätös on saatava aikaan viiden päivän kuluessa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen antopäivästä. Yhteisen päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

Jollei yhteistä päätöstä tehdä viiden päivän kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja ja tytäryritysten osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä erilliset päätökset väliaikaisen hallinnohohitajan nimittämisestä vastuualueeseensa kuuluville laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille ja muiden varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisesta.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. EPV voi minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia, jotka aikovat soveltaa yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä tämän direktiivin liitteessä olevan A jakson 4, 10, 11 ja 19 kohdan osalta tai yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 2 kohdan c tai d alakohdan mukaista toimenpidettä, pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;

16) lisätään III osastoon artikla seuraavasti:

”30 a artikla

Kriisintarkkailun valmistelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat kriisintarkkailuviranomaisille viipymättä seuraavista:

a) kaikki direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden, joita ne toteuttavat tai vaativat laitosta tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä toteuttamaan;

- b) valvontatoimet osoittavat, että 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön osalta riippumatta siitä, sovelletaanko mitään varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä;
- c) 27 artiklassa tarkoitettujen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltaminen.

Toimivaltaisten viranomaisten on tiiviissä yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisten kanssa seurattava tiiviisti laitoksen tai yhteisön tilannetta ja sitä, miten laitos tai yhteisö noudattaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan kyseisen laitoksen tai yhteisön tilanteen heikkenemiseen, ja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä.

- 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jos ne katsovat, että on olemassa olennainen riski siitä, että yksi tai useampi 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tilanne soveltuisi laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön. Ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:
  - a) ilmoituksen syyt;

- b) yleiskatsaus tarkasteltavana olevista toimenpiteistä, joilla estettäisiin kohtuullisessa ajassa asianomaisen laitoksen tai yhteisön kaatuminen, niiden odotettavissa oleva vaikutus laitokseen tai yhteisöön 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden osalta ja näiden toimenpiteiden täytäntöönpanon arvioitu aikataulun.

Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanotettuaan tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa arvioitava, mikä on kohtuullinen aika 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioimiseksi, ottaen huomioon laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tilanteen heikkenemisen nopeus, tarve panna kriisinratkaisustrategia tuloksekkaasti täytäntöön ja muut asian kannalta merkitykselliset seikat. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat milloin tahansa arvioida aikataulua uudelleen ja mukauttaa sitä tapauksen olosuhteisiin. Kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava kyseinen arviointi tai uudelleenarviointi toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian.

Vastaanotettuaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tiiviissä yhteistyössä seurattava laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tilannetta, asiaankuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa niiden arvioidussa aikataulussa ja muuta asiaankuuluvaa kehitystä. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tavattava säännöllisesti kriisinratkaisuviranomaisten tapauksen olosuhteet huomioon ottaen määrittämin väliajoin. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki asiaankuuluvat tiedot viipymättä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille kaikki kriisinratkaisuviranomaisten pyytämät tiedot, jotka ovat tarpeen jotakin seuraavista toimista varten:
  - a) kriisinratkaisusuunnitelman päivittäminen ja laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön mahdollisen kriisinratkaisun valmistelu;
  - b) 36 artiklassa tarkoitetun arvostuksen toteuttaminen.

Jos tällaiset tiedot eivät ole jo toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja koordinoitava toimintaansa kyseisten tietojen hankkimiseksi. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla ja kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava valtuudet vaatia laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä antamaan tällaiset tiedot, myös paikan päällä tehtävissä tarkastuksissa, ja toimittamaan kyseiset tiedot toisilleen.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksiin on sisällyttävä valtuudet markkinoida laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä mahdollisille ostajille, tehdä järjestelyjä tällaista markkinointia varten tai vaatia laitosta tai yhteisöä tekemään niin seuraavia tarkoituksia varten:
- a) kyseisen laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisun valmistelemiseksi, jollei 39 artiklan 2 kohdassa säädetyistä perusteista ja 84 ja 84 b artiklassa säädetyistä salassapitovaatimuksista muuta johdu;
  - b) kriisinratkaisuviranomaisen 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen osalta tekemän arvioinnin toteuttamista varten.

Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään markkinoida laitosta tai yhteisöä suoraan mahdollisille ostajille, sen on otettava asianmukaisesti huomioon tapauksen olosuhteet, erityisesti kaikki ennaltaehkäisevät toimenpiteet, joita talletussuojajärjestelmä voi mahdollisesti toteuttaa, tai kaikki toimenpiteet, joita laitosten suojajärjestelmä voi mahdollisesti toteuttaa, sekä kyseisten valtuuksien käytön mahdollinen vaikutus asianomaisen laitoksen tai yhteisön kokonaisuutenaan.

5. Kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava valtuudet pyytää laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä ottamaan käyttöön tarvittavat järjestelyt, mukaan lukien digitaalinen alusta, tietojen jakamiseksi mahdollisten ostajien tai kriisinratkaisuviranomaisen palveluksessa olevien neuvonantajien ja arvioijien kanssa. Kun kriisinratkaisuviranomainen käyttää kyseisiä valtuuksia, sovelletaan 84 artiklan 1 kohdan e ja f alakohtaa.

6. Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen toimivaltaisen viranomaisen kriisinratkaisuviranomaiselle ennakoon antama ilmoitus ei ole välttämätön edellytys sille, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat valmistella laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön kriisinratkaisua tai käyttää tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.
7. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista 3, 4 ja 5 kohdan nojalla toteutetuista toimista viipymättä.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä seuraavissa tapauksissa:
  - a) harkitessaan, toteutetaanko tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tilanteen heikkenemiseen, ja tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä;
  - b) harkitessaan, toteutetaanko 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimia;
  - c) tämän alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon aikana.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että kyseiset toimenpiteet ja toimet ovat johdonmukaisia, koordinoituja ja tehokkaita.”;

17) korvataan 31 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä, erityisesti silloin, kun se otetaan jäsenvaltion talousarviosta;”;

18) muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkkailuviranomaiset toteuttavat kriisintarkkailutoimen laitoksen osalta, jos kriisintarkkailuviranomaiset 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanotettuaan tai omasta aloitteestaan ja ottaen huomioon tarpeen panna kriisintarkkailustrategia tehokkaasti täytäntöön toteavat, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;

b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kaatuminen on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään laitokseen kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä, valvontatoimilla, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteillä tai tämän direktiivin 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella;

- c) kriisinratkaisutoimi on 5 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisen arvioi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisen viranomaisen lisäksi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioinnin voi tehdä kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan, jos kriisinratkaisuviranomaisilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti tällaisen arvioinnin tekemiseen tarvittavat keinot, erityisesti asianmukaiset mahdollisuudet saada asiaan liittyviä tietoja. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisen toimittaa kriisinratkaisuviranomaiselle viipymättä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joita kriisinratkaisuviranomainen pyytää arviointinsa toteuttamiseksi, ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan tehdä kyseinen arviointi tai ilmoittamisen jälkeen.

Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arviointi tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä annettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisinratkaisuviranomainen pyytää arviointinsa toteuttamista varten. Toimivaltainen viranomaisen voi myös ilmoittaa kriisinratkaisuviranomaiselle, että se katsoo 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän.

Arvioidessaan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen on hankittava viimeisimmät saatavilla olevat tiedot talletussuojajärjestelmästä tai tapauksen mukaan laitosten suojajärjestelmästä, johon laitos kuuluu, jotka olisivat merkityksellisiä tällaisen arvioinnin kannalta, mukaan lukien se, voiko talletussuojajärjestelmä tai laitosten suojajärjestelmä estää kaatumisen.”;

b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

”d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, paitsi jos tukea myönnetään jossakin 32 c artiklassa tarkoitettussa muodossa.”;

ii) kumotaan alakohdat toisesta alakohdasta viidenteen alakohtaan;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa kriisinratkaisutoimi ei ole yleisen edun kannalta välttämätön, jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että mikään kriisinratkaisutavoitteista ei vaarantuisi, jos laitos likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jos kriisintarkastusviranomaisen toteaa, että yksi tai useampi kriisintarkastusavoitteista vaarantuisi siinä tapauksessa, että laitos likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, kriisintarkastusviranomaisen on todettava, että kriisintarkastusavoite on yleisen edun kannalta välttämätön, jos kriisintarkastusavoite on tarpeen yhden tai useamman kriisintarkastusavoitteen saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa niihin ja jos laitoksen likvidoinnilla tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ei saavutettaisi tehokkaammin vaarassa olevia kriisintarkastusavoitteita.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviointia toteuttaessaan kriisintarkastusviranomaisen tarkastelee ja vertailee arviointia tehtäessä käytettävissä olevien tietojen perusteella mahdollista poikkeuksellista julkista rahoitustukea, jota laitokselle voidaan kohtuudella olettaa myönnettävän sekä kriisintarkastusavoitteen että sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen likvidoinnin yhteydessä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkastusviranomaisen ottaa toisessa alakohdassa tarkoitettua arviointia toteuttaessaan huomioon kriisintarkastusavoitteen ja tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kustannukset ja pyrkii minimoimaan arvon alentumisen ja välttämään sen, paitsi jos se on tarpeen kriisintarkastusavoitteiden saavuttamiseksi.”;

19) korvataan 32 a ja 32 b artikla seuraavasti:

”32 a artikla

Kriisinratkaisun edellytykset keskusyhteisölle ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluville luottolaitoksille tai rahoituslaitoksille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jos keskusyhteisö ja siihen pysyvästi kuuluvat luottolaitokset tai rahoituslaitokset tai kriisinratkaisun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttävät 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

32 b artikla

Kriisinratkaisutoimien piiriin kuulumattomiin laitoksiin ja yhteisöihin sovellettavat menettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset mutta ei 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä edellytystä, toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen aloittaa tai pyytää aloittamaan asiaankuuluvan hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn, mukaan lukien vapaaehtoinen menettely, jos sellainen on saatavilla, laitoksen tai yhteisön asianmukaiseksi likvidoimiseksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, joka sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti likvidoidaan asianmukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, myös vapaaehtoisessa selvitysmenettelyssä, poistuu markkinoilta tai lopettaa pankkitoimintansa kohtuullisessa ajassa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kriisiratkaisuviranomainen toteaa, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset mutta ei 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä edellytystä, kyseinen toteamus on riittävä edellytys sille, että toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa kyseisen laitoksen tai yhteisön toimiluvan.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön toimiluvan peruuttaminen on riittävä edellytys sille, että asianomainen kansallinen hallinto- tai oikeusviranomainen voi viipymättä aloittaa menettelyn laitoksen tai yhteisön asianmukaiseksi likvidoimiseksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”;

20) lisätään artikla seuraavasti:

”32 c artikla

Poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle voidaan myöntää kriisinratkaisutoimien ulkopuolista poikkeuksellista julkista rahoitustukea poikkeuksellisissa olosuhteissa ja edellyttäen, että poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki täyttää unionin valtiontukikehyksessä vahvistetut edellytykset ja vaatimukset, ainoastaan seuraavissa tapauksissa:
  - a) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki luonteeltaan poikkeuksellisen tai järjestelmään liittyvän vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi toteutetaan jossakin seuraavista muodoista:
    - i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;
    - ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille;
    - iii) muiden omien varojen instrumenttien kuin ydinpääomainstrumenttien hankkiminen tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden käyttö sellaisin hinnoin, sellaisella kestolla ja sellaisin muin ehdoin, jotka eivät anna kyseiselle laitokselle tai yhteisölle perusteetonta etua, edellyttäen, että julkisen tuen myöntämishetkellä ei vallitse mikään 32 artiklan 4 kohdan a, b tai c alakohdassa tai 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tilanteista;

- b) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä;
- c) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä;
- d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan valtiontukena, joka myönnetään tämän direktiivin 32 b artiklassa tarkoitetulle laitokselle tai yhteisölle, lukuun ottamatta tukea, jota talletussuojajärjestelmästä myönnetään direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) ne rajoittuvat laitoksiin tai yhteisöihin, jotka toimivaltainen viranomaisen on vahvistanut vakavaraisiksi;
- b) niiden on oltava luonteeltaan ennakkollisia ja väliaikaisia ja perustuttava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymään ennalta määriteltyyn tukitoimenpiteistä irtautumista koskevaan strategiaan, johon sisältyy selkeästi määritelty päättymispäivä, myyntipäivä tai takaisinmaksuaikataulu kullekin kyseisistä toimenpiteistä;
- c) niiden on oltava oikeasuhteisia jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan, luonteeltaan poikkeuksellisen tai järjestelmään liittyvän häiriön seurausten korjaamiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi; ja

- d) niitä ei käytetä korvaamaan tappioita, joita laitokselle tai yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu vähintään seuraavien 12 kuukauden aikana.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua ennalta määriteltyä strategiaa ei saa julkistaa ennen kuin laitos tai yhteisö on irtautunut asianomaisista tukitoimenpiteistä tai ennen kuin tämän artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointi on saatettu päätökseen, jollei asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklassa tarkoitetuista julkistamisvelvoitteista, jotka eivät ole lykättävissä, muuta johdu.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa, kun poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden muodossa, laitoksen tai yhteisön katsotaan olevan vakavarainen, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että mitään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin (EU) 2019/2034 40 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai unionin lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä asiaankuuluvia sovellettavia vaatimuksia ei ole rikottu tai ei senhetkisten odotusten perusteella todennäköisesti rikota seuraavien 12 kuukauden aikana.

Arvioidessaan, onko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia rikottu, toimivaltaisen viranomaisen on jätettävä huomiotta mahdolliset rikkomiset, jotka on tosiasiallisesti korjattu arviointiajankohtaan mennessä. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 40 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tuleva rikkominen on todennäköistä seuraavien 12 kuukauden aikana, se voi poikkeuksellisesti pitää laitosta tai yhteisöä vakavaraisena, jos se katsoo, että rikkominen on luonteeltaan lyhytaikaista ja että laitos tai yhteisö on suunnitellut tehokkaita korjaavia toimenpiteitä rikkomisen korjaamiseksi ja toimivaltainen viranomainen on arvioinut ne uskottaviksi arviointiajankohtaan mennessä.

4. Sovellettaessa 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmaistava määrällisesti tappiot, joita laitokselle tai yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu. Määrällisen ilmaisemisen perustana on oltava EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten suorittamat omaisuuserien laadun arvioinnit tai tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat paikan päällä tehtävät tarkastukset. Jos kyseisiä arviointeja ja tarkastuksia ei voida suorittaa kohtuullisessa ajassa, toimivaltaisen viranomaisen määrityksen perustana voi olla laitoksen tai yhteisön tase edellyttäen, että tase on sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja -standardien mukainen, minkä riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut. Määrä on määritettävä mahdollisimman lähellä tukitoimenpiteiden toteuttamispäivää käyttäen tuoreimpia toimivaltaisen viranomaisen saatavilla olevia tietoja.

5. Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettut tukitoimenpiteet on rajoitettava toimenpiteisiin, jotka toimivaltainen viranomainen on arvioinut tarpeellisiksi laitoksen tai yhteisön vakavaraisuuden säilyttämiseksi puuttumalla tapauksen mukaan EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten toteuttamien, kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla sovellettavien stressitestien tai vastaavien menettelyjen epäsuotuisan skenaarion perusteella todettuihin pääomavajeisiin, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen vahvistamia.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetään, ydinpääomainstrumenttien hankkiminen on poikkeuksellisesti sallittua, jos todettu vaje on luonteeltaan sellainen, että muiden omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen ei antaisi asianomaiselle laitokselle tai yhteisölle mahdollisuutta korjata stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa todettua pääomavajettaan. Hankittujen ydinpääomainstrumenttien määrä ei saa olla suurempi kuin 2 prosenttia asianomaisen laitoksen tai yhteisön asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa toimivaltainen viranomainen voi sallia 2 prosentin rajan ylittämisen, jos se on osoittanut, että tämä on tarpeen ja asianmukaista tukitoimenpiteiden täytäntöönpanon kannalta, ottaen huomioon tapauksen erityisolosuhteet. Rajan ylittämisen on oltava määrältään sellainen, ettei se aiheuta mitään riskejä tukitoimenpiteistä irtautumista koskevan ennalta määritellyn strategian oikea-aikaiselle ja uskottavalle toteuttamiselle. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava komissiolle analyysi, johon sen lupa ylittää 2 prosentin raja mahdollista valtiontuen arviointia varten perustuu.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jotakin 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukitoimenpidettä ei lunasteta, makseta takaisin tai muutoin lopeteta tällaisen toimenpiteen myöntämisen yhteydessä laaditun tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian ehtojen mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on pyydyttävä, että laitos tai yhteisö toimittaa kertakorjaussuunnitelman. Korjaussuunnitelmassa on kuvattava toimenpiteet, jotka on toteutettava tukitoimenpiteestä irtautumiseksi kahden vuoden kuluessa ja laitoksen tai yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden varmistamiseksi. Korjaussuunnitelma ei saa rajoittaa asianomaisten viranomaisten valtuuksia arvioida tai määrittää milloin tahansa, onko laitos tai yhteisö lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa.

Jos toimivaltainen viranomainen ei ole vakuuttunut siitä, että korjaussuunnitelma on uskottava tai toteuttamiskelpoinen, tai jos laitos tai yhteisö ei noudata korjaussuunnitelmaa, asianomaisten viranomaisten on arvioitava, onko laitos tai yhteisö lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa.

7. EPV antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen testien tai menettelyjen tyypeistä, jotka voivat johtaa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuihin tukitoimenpiteisiin.”;

21) korvataan 33 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun otetaan huomioon tarve panna kriisinratkaisustrategia tuloksellisesti täytäntöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen, joka koskee 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä, jos kyseinen yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan edellytykset.

Toteutettaessa kriisinratkaisutoimea yhteisön katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan seuraavissa tilanteissa:

- a) yhteisö täyttää yhden tai useamman 32 artiklan 4 kohdan b, c tai d alakohdassa säädetyistä edellytyksistä;
- b) yhteisö rikkoo olennaisesti asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai direktiivissä 2013/36/EU säädetyjä sovellettavia vaatimuksia tai on olemassa objektiivisia seikkoja, jotka osoittavat, että yhteisö lähitulevaisuudessa rikkoo olennaisesti kyseisiä vaatimuksia.”;

22) muutetaan 33 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ilmoittavat viipymättä laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle ja 83 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille siitä, että ne käyttävät tämän artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksia todettuaan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja ennen kriisinratkaisupäätöksen tekemistä.”;

b) lisätään 9 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos siinä tarkoitettuja valtuuksia käytetään suojakelpoisten talletusten osalta ja jos kyseisiä talletuksia ei katsota direktiivissä 2014/49/EU tarkoitettulla tavalla sellaisiksi, että niitä ei kyetä maksamaan, tallettajilla on mahdollisuus saada kyseisistä talletuksista asianmukainen päivittäinen määrä.”;

23) muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat nimetä yhden tai useamman erityisjohtajan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoidoyhtiön ylimmän hallintoelimen tilalle tai työskentelemään sen kanssa. Kriisinratkaisuviranomaisten on julkistettava erityisjohtajan nimitys. Kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että erityisjohtajalla on pätevyys, tiedot ja taidot, joita hänen tehtäviensä hoitaminen edellyttää.

Direktiivin 2013/36/EU 91 artiklaa ei sovelleta erityisjohtajien nimeämiseen.

2. Erityisjohtajalla on oltava kaikki kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoidoyhtiön osakkeenomistajien ja ylimmän hallintoelimen valtuudet. Erityisjohtaja voi kuitenkin käyttää näitä valtuuksia ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisen valvonnan alaisena.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että erityisjohtaja laatii nimittävälle kriisinratkaisuviranomaiselle kertomuksia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoidoyhtiön talous- ja rahoitustilanteesta sekä tehtäviensä hoitamisen yhteydessä toteutetuista toimista kriisinratkaisuviranomaisen määräämin säännöllisin väliajoin sekä erityisjohtajan nimityskauden alussa ja lopussa.”;

24) lisätään 36 artiklaan kohta seuraavasti:

”7 a. Arvioijan on täydennettävä 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja arviolla taseen ulkopuolisten varojen sekä velkojen, jotka voisivat tulevaisuudessa aiheutua epävarmasta tapahtumasta tai velkojen, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, arvosta, jos se on tarpeen 4 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemisen tueksi.”;

25) muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos tämän artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä käytetään itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa siirtämään vain osa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista, varojen, oikeuksien tai velkojen siirron ja tarvittaessa muiden kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävät yhteisöt on likvidoitava järjestäytyneesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällainen likvidaatio on toteutettava kohtuullisen ajan kuluessa ottaen huomioon kyseisen yhteisön mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea 65 artiklan nojalla, jotta vastaanottaja pystyy suorittamaan siirron yhteydessä hankkimiaan toimintoja tai palveluja, ja mikä tahansa muu syy, jonka perusteella jäljelle jääneen yhteisön jatkaminen on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai 34 artiklassa tarkoitettujen periaatteiden noudattamiseksi.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa kriisinratkaisutoimi johtaisi velkojille lankeaviin tappioihin tai niiden vaateiden muuntamiseen, kriisinratkaisuviranomainen voi päättää olla käyttämättä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia 59 artiklan mukaisesti, jos kyseiset instrumentit jätetään jäljelle jäävään yhteisöön ja tämän artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden soveltamisella yhdessä jäljelle jäävän yhteisön likvidaation kanssa varmistettaisiin 36 artiklassa tarkoitettun arvostuksen perusteella, että ne kantaisivat tappiot ennen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen muita velkojia.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”11. EPV seuraa kriisinratkaisuviranomaisten toimia ja valmistautumista varmistaakseen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan täytäntöönpanon kriisinratkaisutapauksissa. EPV toimittaa komissiolle kertomuksen nykyisten käytäntöjen tilanteesta ja mahdollisista eroista jäsenvaltioiden välillä viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava vähintään seuraavat:

- a) velkakirjojen arvon alaskirjauksen täytäntöönpanoa koskevat käytössä olevat järjestelyt ja tarvittaessa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja kolmannen maan viranomaisten kanssa tehdyn yhteistyön taso;
- b) käytössä olevat järjestelyt muiden kriisinratkaisuvälineiden käyttöönottamiseksi;
- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuja järjestelyjä koskevan läpinäkyvyyden taso asianomaisia sidosryhmiä kohtaan.”;

26) muutetaan 40 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Omaisuudenhoitoyhtiön käyttämiseksi ja ottaen huomioon tarve pyrkiä johonkin kriisinratkaisutavoitteeseen jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää omaisuudenhoidoyhtiöön kaikki seuraavat.”;

- b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen mahdollistaa sen, että omaisuudenhoitoyhtiön pääoma hankitaan kokonaisuudessaan muuntamalla alentamiskelpoisia velkoja osakkeiksi tai muunlaisiksi pääomainstrumenteiksi, voidaan poiketa vaatimuksesta, jonka mukaan omaisuudenhoitoyhtiön on oltava kokonaan tai osittain yhden tai useamman ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun viranomaisen omistuksessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista.”;

- 27) korvataan 42 artiklan 5 kohdan b alakohta seuraavasti:

- b) siirto on tarpeen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, omaisuudenhoitoyhtiön tai itse erillisen varainhoitoyhtiön asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi; tai”;

28) muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa 4 kohdassa tarkoitettua rahoitusta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) osakkeenomistajat ja muiden omistusinstrumenttien omistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajat ovat vähennyksellä, alaskirjauksella tai muuntamisella 48 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan 1 kohdan nojalla ja tarvittaessa talletussuojajärjestelmällä 109 artiklan nojalla suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna;
- b) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn rahoitusosuus on enintään 5 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.”;

b) korvataan 7 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Poikkeuksellisissa tilanteissa kriisinratkaisuviranomainen voi pyrkiä saamaan lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä sen jälkeen, kun

- a) kriisinratkaisun rahoitusjärjestely on suorittanut 4 kohdan nojalla rahoitusosuuden ja 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu 5 prosentin raja on saavutettu; ja
- b) kaikki alentamiskelpoiset velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia, joilla on huonompi etuoikeusasema kuin 108 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuilla talletuksilla ja joita ei ole tämän artiklan 3 kohdan nojalla jätetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, on kokonaisuudessaan alaskirjattu tai muunnettu.”;

29) lisätään 44 a artiklaan kohta seuraavasti:

”8. EPV antaa yhteistyössä EAMV:n kanssa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] komissiolle kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta. Kertomuksessa on verrattava jäsenvaltioiden tämän artiklan noudattamiseksi toteuttamia toimenpiteitä, analysoitava niiden tehokkuutta yksityisasiakkaiden suojaamisessa ja arvioitava niiden vaikutusta rajatylittäviin toimiin. Komissio voi kertomuksen perusteella antaa lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi.”;

30) korvataan 45 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevat vaatimukset kriisinratkaisuviranomaisen tätä vaatiessa ja sen määrittämällä tavalla tämän artiklan ja 45 a–45 i artiklan mukaisesti.”;

31) muutetaan 45 b artikla seuraavasti:

a) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt saavat sisällyttää talletukset omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos kriisinratkaisuviranomainen on antanut luvan tällaiseen sisällyttämiseen 1 b kohdan mukaisesti ja jos kyseiset talletukset täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- a) talletukset täyttävät kaikki 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset;
- b) talletukset eivät ole luonnollisten henkilöiden eivätkä mikroyritysten tai pienten ja keskisuurten yritysten hallussa;
- c) talletukset ovat määräaikaistalletuksia, joiden alkuperäinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, eivätkä ne anna omistajalle oikeutta varhaiseen takaisinmaksuun, vaikka varhaiseen takaisinmaksuun liittyisi seuraamusmaksu;

- d) asiaa koskevissa sopimusasiakirjoissa viitataan nimenomaisesti seuraaviin:
  - i) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön aikomus sisällyttää talletukset omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään;
  - ii) talletusten jättäminen kaikkien talletussuojajärjestelmästä suoritettavien korvausten ulkopuolelle direktiivin 2014/49/EU 5 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan nojalla.

1 b. Kriisinratkaisuviranomainen voi antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle luvan sisällyttää talletukset kokonaan tai osittain omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään, jos se katsoo, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kriisinratkaisuviranomainen odottaa, ettei kyseisiä talletuksia suljettaisi kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle 44 artiklan 3 kohdan nojalla tai ettei niitä siirrettäisi kokonaan vastaanottajalle osittaisella siirrolla;
- b) kriisinratkaisuviranomainen on todennut, että sisällyttäminen ei luo tai ei todennäköisesti luo olennaista purkamismahdollisuuksien estettä, erityisesti siksi, että se vaikuttaisi mahdollisuuteen käyttää kriisinratkaisuvälineitä siten, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan.

Kriisinvirkauttamisviranomaisen on peruutettava lupa, jos se toteaa, että jokin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista edellytyksistä ei enää täyty. Tällöin kriisinvirkauttamisen kohteena olevan yhteisön on lakattava sisällyttämästä talletuksia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään.”;

- b) korvataan 4, 5 ja 7 kohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;
- c) muutetaan 8 kohta seuraavasti:
  - i) korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;
  - ii) korvataan toisen alakohdan c alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitos” ilmaisulla ”G-SII-yhteisö”;
  - iii) Korvataan neljännessä alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”10. Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset käyttämällä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja omia varoja taikka velkoja, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sellaisten yhteisöjen osalta, jotka ovat G-SII-yhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, kriisinratkaisuviranomainen ei ole pienentänyt tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vaatimusta kyseisen kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut velat, jotka eivät täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua edellytystä, täyttävät kyseisen asetuksen 72 b artiklan 4 kohdan b–e alakohdassa säädetyt edellytykset.”;

32) muutetaan 45 c artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 a kohdan toisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) velat, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaa, ja tapauksen mukaan tämän direktiivin 45 b artiklan 1 a kohdassa tarkoitettut hyväksyttävyysskriteerit;”;

- b) korvataan 3 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ilmaisu ”kriittisten taloudellisten toimintojensa” ilmaisulla ”kriittisten toimintojensa”;
- c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisintarkaisuviranomaisten on käytettävä arvioidessaan direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta tämän direktiivin 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen määrittämiseksi ja tämän direktiivin 16 a artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttämiseksi seuraavien yhteisöjen osalta:

- a) kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU nojalla kyseisiä vaatimuksia;
- b) yhteisöt, jotka eivät itse ole kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos kyseiseen yhteisöön ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia direktiivin 2013/36/EU nojalla samoin perustein kuin tämän direktiivin 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”6 a. Sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat yli 30 miljardia euroa ja jonka ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan kuuluu ensisijaisesti liiketoiminnan myynti tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttö ja kyseisen yhteisön poistuminen markkinoilta, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen tason on oltava vähintään yhtä suuri kuin

a) 15 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja

b) 4,5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joiden ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan kuuluu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen 43 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta syystä itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa.”;

e) korvataan 7 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ilmaisu ”kriittisten taloudellisten toimintojensa” ilmaisulla ”kriittisten toimintojensa”;

33) korvataan 45 d artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-yhteisö, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:”;

34) muutetaan 45 f artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.”;

ii) korvataan viides alakohta seuraavasti:

”Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten, mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja keskusyhteisön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin ei sovelleta 45 e artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta, on noudatettava 45 c artiklan 7 kohtaa yksittäisenä laitoksena.”;

b) korvataan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa ja 72 b artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa, ja tapauksen mukaan tämän direktiivin 45 b artiklan 1 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttävyysskriteereitä;”;

35) korvataan 45 g artikla seuraavasti:

”45 g artikla

Keskusyhteisöä tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia koskeva vapautus

Kriisinratkaisuviranomainen voi luopua kokonaan tai osittain 45 f artiklan soveltamisesta keskusyhteisöön tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvaan luottolaitokseen tai rahoituslaitokseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottolaitos tai rahoituslaitos ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomina, ne ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten sitoumukset kokonaan;

- c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- d) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia koskevan vapautuksen osalta keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen pysyvästi kuuluvien laitosten johdolle;
- e) asiaankuuluva kriisratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 45 e artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen; ja
- f) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä.”;

36) muutetaan 45 i artikla seuraavasti:

- a) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Yhteisöjen on julkistettava tämän kohdan nojalla vaaditut tiedot 128 b artiklassa säädettyjen järjestelyjen mukaisesti.”;

b) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään:

- a) menetelmät ja järjestelyt 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen raportointia varten;
- b) a alakohdassa tarkoitettujen raportoinnin tiheys ja määräajat.

Teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on määritettävä vakiomuotoinen tapa antaa tietoja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen erien ensisijaisuusjärjestyksestä, jota sovelletaan kunkin jäsenvaltion kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä.

Sellaisten laitosten ja tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklaa, tällaiset luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi on tarvittaessa yhdenmukaistettava sen täytäntöönpanosäädöksen kanssa, joka on hyväksytty kyseisen asetuksen 430 artiklan nojalla.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

- 5 a. EPV kehittää tietoteknisiä ratkaisuja, mukaan lukien raportointimallit, tietostandardit, muodot ja ohjeet, 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen raportointia varten.
6. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään:
  - a) 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkistamista koskevat menetelmät ja järjestelyt;
  - b) tietojen julkistamistiheys;

Teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on annettava riittävän kattavat ja vertailukelpoiset tiedot, jotta voidaan arvioida laitosten ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen riskiprofiilit ja se, missä määrin ne noudattavat 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettua sovellettavaa vaatimusta.

Sellaisten laitosten tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklaa, luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi on tarvittaessa yhdenmukaistettava sen täytäntöönpanosäädöksen kanssa, joka on hyväksytty kyseisen asetuksen 434 a artiklan nojalla.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

- 6 a. EPV kehittää tietoteknisiä ratkaisuja, mukaan lukien julkistamismuodot ja ohjeet, 3 kohdassa tarkoitettua tietojen julkistamista varten.”;

37) korvataan 45 j artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään:

- a) menetelmät ja järjestelyt, joilla kriisiratkaisuviranomaiset yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa yksilöivät tiedot ja raportoivat niistä EPV:lle 1 kohdan soveltamiseksi;
- b) a alakohdassa tarkoitettun raportoinnin tiheys ja määräajat.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. EPV kehittää tietoteknisiä ratkaisuja, mukaan lukien raportointimallit, tietostandardit, muodot ja ohjeet, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen raportointia varten.”;

38) korvataan 45 l artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava kolme kalenterivuotta, ja se on toimitettava komissiolle viimeistään kertomuksen kattamaa viimeistä vuotta seuraavan kalenterivuoden 31 päivänä joulukuuta. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua velvoitetta ei enää sovelleta, kun toinen kertomus on toimitettu.”;

39) muutetaan 45 m artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

- ”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat määrittää laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille asianmukaiset enintään kolmen vuoden siirtymäkaudet tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa säädettyjen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi, jos kyseisten vaatimusten noudattaminen ilman siirtymäkautta ei olisi oikeasuhteista.

Kriisintarkkaisuviranomaisn voi määrittää tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita laitoksen tai yhteisön on noudatettava kriisintarkkaisuviranomaisen vahvistamana ajankohtana. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisintarkkaisuviranomaisien määrittämä siirtymäkausi laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle, joiden ensisijainen kriisintarkkaisustrategia muuttuu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesta likvidaatiodista kriisintarkkaisuutoimen soveltamiseksi, saa olla enintään neljä vuotta.

Kriisintarkkaisuviranomaisn voi määrittää pidemmän, enintään kuuden vuoden siirtymäkauden, jos se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella.

Kriisintarkkaisuviranomaisn voi määrittää välitavoitetasot tapauksen mukaan 45 e artiklassa tarkoitettulle vaatimukselle tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuville vaatimuksille, joita laitoksen tai yhteisön on noudatettava kriisintarkkaisuviranomaisen vahvistamana ajankohtana. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 45 b artiklan 4 ja 7 kohdassa sekä tapauksen mukaan 45 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi tai jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 45 c artiklan 5 tai 6 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.”;

40) korvataan 46 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on alaskirjattava tai muunnettava seuraavia tarkoituksia varten:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai soveltuvin osin omaisuudenhoitoyhtiön ydinpääoman suhteen vahvistamiseksi ottaen huomioon tämän direktiivin 101 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty pääoman lisääminen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä;
- b) markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ottaen huomioon velat, jotka voisivat tulevaisuudessa aiheutua epävarmasta tapahtumasta, tai velat, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma ja joita ei ole alaskirjattu tai muunnettu, ja antaa kyseiselle laitokselle mahdollisuus täyttää edelleen vähintään yhden vuoden ajan toimiluvan ehdot ja jatkaa toimintoja, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla.”;

41) muutetaan 47 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) mitätöivät olemassa olevat osakkeet tai muut omistusinstrumentit tai siirtävät ne:

i) velkojille, joiden saatavat muunnetaan osakkeiksi tai muuntyyppisiksi pääomainstrumenteiksi;

ii) ostajalle, kun tätä kohtaa sovelletaan yhdessä liiketoiminnan myynnin kanssa; tai

iii) omaisuudenhoitoyhtiölle, kun tätä kohtaa sovelletaan yhdessä omaisuudenhoitoyhtiön käytön kanssa;”;

b) korvataan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien nojalla liikkeeseen laskemat 59 artiklan mukaiset kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat; tai”;

42) muutetaan 52 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamiselle asetettua yhden kuukauden määräaikaa yhdellä kuukaudella.”;

b) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä sisällyttämään liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan muitakin tietoja.”;

43) muutetaan 53 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos kriisinratkaisuviranomainen vähentää nollaan velan, myös velan, jonka toteutumisaikajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, pääoman tai maksamatta olevan määrän 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen, kyseinen velka ja kaikki siitä johtuvat velvoitteet tai saamiset, jotka eivät ole kertyneet valtuuksien käytön ajankohtaan mennessä, katsotaan suoritetuksi kaikissa olosuhteissa, eivätkä ne ole osoitettavissa suoritettaviksi missään myöhemmissä menettelyissä, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta tai sen seuraajayhteisöä mahdollisessa myöhemmässä likvidaatiossa.

4. Kun kriisinratkaisuviranomainen vähentää ainoastaan osittain velan, myös velan, jonka toteutumisaikajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, pääomaa tai maksamatta olevaa määrää 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen:

a) se määrä, joka velasta on vähennetty, on katsottava suoritetuksi;

b) instrumenttia tai sopimusta, johon alkuperäinen velka perustuu, on sovellettava edelleen jäljellä olevaan velan pääoman määrään tai maksamatta olevaan määrään, paitsi että kertyneen koron määrää voidaan muuttaa velan pääoman vähenemisen huomioon ottamiseksi ja että muita ehtoja voidaan muuttaa kriisinvirkaviranomaisen päätöksellä 63 artiklan 1 kohdan j kohdassa mainittuja valtuuksia käyttäen.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Sovellettaessa 3 ja 4 kohtaa velka, jonka toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, ja siihen liittyvät vaateet katsotaan suoritetuiksi, jos ja kun asianomaisen velan toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on lopullisesti määritetty tai siihen liittyvä vaade on syntynyt.”;

44) muutetaan 55 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ottamaan käyttöön sopimusehto, jossa täsmennetään, että velkoja tai velkasopimuksen tai asiaankuuluvan pääomainstrumentin tai alentamiskelpoisen velkainstrumentin luonut osapuoli tunnustaa, että kyseiseen instrumenttiin tai velkaan voidaan soveltaa alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, sekä sitoutuu hyväksymään pääoman tai maksamatta olevan määrän mahdollisen vähentämisen, muuntamisen tai mitätöimisen sen seurauksena, että kriisiratkaisuviranomainen käyttää kyseisiä valtuuksia, sillä edellytyksellä, että kyseinen instrumentti tai velka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- b) instrumentti tai velka ei ole 108 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu talletus;
- c) instrumenttiin tai velkaan sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä;
- d) instrumentti tai velka on laskettu liikkeeseen tai otettu sen päivän jälkeen, jona jäsenvaltio soveltaa tämän osan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä.

Ensimmäistä alakohdtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen määrittää, että jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää siinä tarkoitettuihin instrumentteihin tai velkoihin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kolmannen maan lainsäädännön tai kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyn sitovan sopimuksen perusteella.

- 1 a. Edellä 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta likvidoitaviin yhteisöihin eikä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen instrumentteja tai velkoja, jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut edellytykset ja joihin ei sisälly kyseisessä kohdassa tarkoitettua sopimusehtoa, ei oteta huomioon 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta täytettäessä.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää, että 1 kohdassa säädettyä vaatimusta sovelletaan seuraaviin yhteisöihin:

- a) likvidoitava yhteisö, jolle kriisinratkaisuviranomainen on määritellyt 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen;

- b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai sellaisen kolmannen maan yhteisön tytäritys, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toteaa, että on oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää tämän artiklan 1 kohdan nojalla vaadittu ehto asiaankuuluvaa velkaa koskeviin sopimusehtoihin, vaatimusta kyseisen ehdon sisällyttämisestä ei sovelleta.

Jos hyväksyttäviä velkoja sisältävässä velkaluokassa sellaisten velkojen määrä, joihin ei sisälly tämän artiklan 1 kohdan nojalla vaadittua sopimusehtoa, on yli 10 prosenttia kyseisestä luokasta, laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön on ilmoitettava asiasta kriisinratkaisuviranomaiselle. Kyseisen laitoksen tai yhteisön on sisällytettävä tällaiseen ilmoitukseen niiden velkojen luokka, jotka tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla eivät sisällä kyseistä sopimusehtoa ja perustelut tälle. Kyseisen laitoksen tai yhteisön on myös toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki sen pyytämät tiedot kohtuullisen ajan kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava näiden tietojen vaikutus kyseisen laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuuksiin, mukaan lukien purkamismahdollisuuksiin kohdistuva vaikutus, joka johtuu riskistä, että 73 artiklassa säädettyjä velkojen suojatoimia rikotaan, kun hyväksyttäviin velkoihin sovelletaan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Jos kriisintarkkaisuviranomaisen toteaa, että ei ole oikeudellisesti tai muutoin mahdollonta sisällyttää sopimusehtoihin 1 kohdan nojalla vaadittua ehtoa, ottaen huomioon tarve varmistaa laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuudet, se voi kohtuullisen ajan kuluessa vaatia tällaisen sopimusehdon sisällyttämistä. Kriisintarkkaisuviranomaisen voi lisäksi vaatia laitosta tai yhteis   muuttamaan käytäntöjään, jotka koskevat poikkeuksen soveltamista velan arvon alentamisen tunnustamiseen sopimuksissa.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut velat eivät saa sisällyttää ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja, toissijaisen pääoman instrumentteja eivätkä 2 artiklan 1 kohdan 48 alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja velkainstrumentteja, jos kyseiset instrumentit ovat vakuudettomia velkoja. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen velkojen on lisäksi oltava etuoikeudeltaan parempia kuin 108 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävät velat.

Jos kriisintarkkaisuviranomaisen toteaa, että velat, joihin ei sisälly tämän artiklan 1 kohdan nojalla vaadittua sopimusehtoa, luovat olennaisen purkamismahdollisuuksien esteen, sen on k ytt tt v  17 artiklassa säädettyjä valtuuksia siinä määrin kuin se on tarpeen kyseisen purkamismahdollisuuksien esteen poistamiseksi.

Velkoja, joiden osalta laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei sisällytä sopimusehtoihin tämän artiklan 1 kohdan nojalla vaadittua ehtoa tai joiden osalta tätä edellytystä ei sovelleta tämän kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen laskemisessa.”;

b) kumotaan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohta;

c) kumotaan 8 kohta;

45) muutetaan 59 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kriisintarkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia 60 artiklan mukaisesti ja viipymättä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön liikkeeseen laskemiin kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin ja tämän artiklan 1 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin ottaen huomioon tarpeen panna tehokkaasti täytäntöön alaskirjaus- tai muuntamisvaltuudet tai tapauksen mukaan kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin kriisintarkaisustrategia, jos kyseessä on yksi tai useampi seuraavista tapauksista:”;

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, paitsi jos tällainen tuki myönnetään jossakin 32 c artiklassa tarkoitettussa muodossa.”;

b) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön taikka konsernin kaatuminen olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, vaihtoehtoiset yksityisen sektorin toimenpiteet, valvontatoimet ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet mukaan luettuina, kuin kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien tai tämän artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella.”;

46) muutetaan 63 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan m alakohta seuraavasti:

”m) vaatia asianomaista viranomaista arvioimaan määräosuuden ostavan hankkijan oikea-aikaisesti, poiketen asetuksen (EU) N:o 648/2012 31 artiklassa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014* 27 a artiklassa, direktiivin 2009/65/EY 11 artiklassa, direktiivin 2009/138/EY 58 artiklassa, direktiivin 2013/36/EU 22 artiklassa ja direktiivin 2014/65/EU 12 artiklassa tarkoitetuista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366** 6 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa kansallisissa laeissa säädetyistä aikarajoista.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jos ensimmäisen alakohdan e tai f alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käytetään sellaisten velkojen osalta, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, vähentäminen tai muuntaminen tulee voimaan, jos ja kun asianomaisen velan toteutumisajankohta ja toteutunut määrä on lopullisesti määritetty tai siihen liittyvä vaade on syntynyt.”;

b) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jollei tämän direktiivin 3 artiklan 6 kohdasta ja 85 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, vaatimus hyväksynnän tai suostumuksen saamisesta julkis- tai yksityisoikeudellisilta henkilöiltä, mukaan lukien kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat tai velkojat sekä direktiivin 2013/36/EU 22–27 artiklan soveltamiseksi toimivaltaiset viranomaiset;”;

47) korvataan 71 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan kaikkiin rahoitussopimuksiin, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) sopimuksella luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta sen jälkeen, kun tämän artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetut säädökset ovat tulleet voimaan;

- b) sopimuksessa määrätään yhden tai useamman sopimuksen purkamisoikeuden käytöstä tai oikeuksista vakuusoikeuksien täytäntöönpanoon, minkä osalta sovellettaisiin 33 a, 68, 69, 70 tai 71 artiklaa, jos rahoitussopimukseen sovellettaisiin jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä.”;

48) korvataan 74 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

- ”a) se miten osakkeenomistajia ja velkojia tai 109 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 109 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asiaankuuluvia talletussuojajärjestelmiä olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana;”;

49) korvataan 75 artikla seuraavasti:

”75 artikla

Osakkeenomistajiin ja velkoihin kohdistuvat suojatoimet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 74 artiklan mukaisesti tehdyssä arvostuksessa todetaan, että jollekin 73 artiklassa tarkoitetulle osakkeenomistajalle tai velkojalle tai 109 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 109 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa talletussuojajärjestelmälle on aiheutunut suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa, sillä on oikeus saada kyseinen erotus maksuna kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä.”;

50) lisätään 84 artiklaan kohta seuraavasti:

”6 a. Tämä artikla ei estä saman jäsenvaltion kriisinratkaisu- ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä saa vaihtaa ainoastaan tiedot luovuttaneen asianomaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella.”;

51) lisätään VIII lukuun artiklat seuraavasti:

”84 a artikla

Keskitettyjen automatisoitujen mekanismien hallussa olevat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849* 32 a artiklan nojalla perustettuja keskitettyjä automatisoituja mekanismeja ylläpitävät viranomaiset toimittavat kriisinratkaisuviranomaisille näiden pyynnöstä tiedot niiden asiakkaiden yhteenlasketusta lukumäärästä, joiden osalta laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on ainoa tai pääasiallinen pankkikumppani.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset pyytävät 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ainoastaan tapauskohtaisesti ja silloin, kun se on tarpeen ja oikeasuhteista niiden tämän direktiivin mukaisten tehtävien suorittamiseksi.

84 b artikla

Sisäpiiritiedon luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on tämän direktiivin 30 a artiklan 3, 4 ja 5 kohdan mukaisia valtuuksiaan käyttäessään tai suorittaessaan arvostuksen tämän direktiivin 36 artiklan mukaisesti valtuudet vaatia laitosta tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EU) N:o 596/2014 7 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisun valmistelua koskevan sisäpiiritiedon luottamuksellisuuden varmistamiseksi, kunnes kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että luottamuksellisuus ei enää ole tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on kriisinratkaisutoimea toteuttaessaan tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen tämän direktiivin 59 artiklan mukaisia alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käyttäessään valtuudet vaatia laitosta tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EU) N:o 596/2014 7 artiklassa tarkoitetun, kriisinratkaisuprosessia tai tämän direktiivin 59 artiklan mukaista alaskirjausta tai muuntamista koskevan sisäpiiritiedon luottamuksellisuuden varmistamiseksi, kunnes kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että luottamuksellisuus ei enää ole tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle heti, kun se katsoo, että vaatimus toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sisäpiiritiedon luottamuksellisuuden varmistamiseksi tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ei enää ole tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.
4. Asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sinä aikana, jona laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sisäpiiritiedon luottamuksellisuuden varmistamiseksi tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
5. Jos kriisinratkaisuviranomainen vaatii laitosta tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sisäpiiritiedon luottamuksellisuuden varmistamiseksi tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti tai jos kriisinratkaisuviranomainen ilmoittaa kyseiselle laitokselle tai yhteisölle, että luottamuksellisuus ei enää ole tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklan 3 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä määritellylle toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian.

6. Laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö voi luovuttaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua sisäpiiritiedon kolmannelle osapuolelle osana työn, ammatin tai tehtävien tavanomaista suorittamista asetuksen (EU) N:o 596/2014 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos kyseisen sisäpiiritiedon vastaanottavaa henkilöä koskee salassapitovelvollisuus, riippumatta siitä, perustuuko tämä velvollisuus lakiin, sääntöihin, yhtiöjärjestykseen tai sopimukseen, ja varmistaa, että kyseinen tieto pidetään luottamuksellisena tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa.
7. Jos sisäpiiritiedon luottamuksellisuutta ei tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti toteutetuista tarpeellisista toimenpiteistä huolimatta pystytä enää takaamaan, laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön on julkistettava sisäpiiritieto mahdollisimman pian. Tämä kohta koskee myös tilanteita, joissa huhu liittyy nimenomaisesti kyseiseen sisäpiiritietoon ja kyseinen huhu on riittävän täsmällinen osoittamaan, että kyseisen tiedon luottamuksellisuutta ei enää pystytä takaamaan.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”;

52) muutetaan 88 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) niiden talletussuojajärjestelmien nimetyt viranomaiset, joihin konserniin kuuluvat luottolaitokset kuuluvat.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa, jos tytäryritys on 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos ja se on myös likvidoitava yhteisö, kyseisen tytäryrityksen kriisintarkausviranomaisen on päätettävä, aikooko se olla kriisintarkauskollegion jäsen. Jos tällaisen tytäryrityksen kriisintarkausviranomaisen katsoo, ettei jäsenyys ole tarpeen, sen on pyydettävä konsernitason kriisintarkausviranomaisen suostumus jäsenyyden lopettamiselle. Konsernitason kriisintarkausviranomaisen on annettava suostumuksensa jäsenyyden lopettamiselle, paitsi jos jäsenyyden jatkaminen on tarpeen kriisintarkauskollegion asianmukaisen ja tehokkaan toiminnan kannalta. Jos tapahtuu olennaisia muutoksia, jotka voivat vaikuttaa maksukyvyttömyysmenettelyjen uskottavuuteen, tällaisen tytäryrityksen kriisintarkausviranomaisen on ilmoitettava konsernitason kriisintarkausviranomaiselle tarpeesta palauttaa sen jäsenyys kriisintarkauskollegiossa. Konsernitason kriisintarkausviranomaisen on tällaisen ilmoituksen saatuaan palautettava kyseinen jäsenyys.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”6 a. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa, 15 artiklan 1 kohdassa ja 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisen helpottamiseksi ja asiaankuuluvien tietojen vaihtamiseksi voidaan perustaa kriisintarkaisukollegio seuraavasti:

- a) jos kyseessä on laitos, jolla on yksi tai useampi merkittävä sivuliike muissa jäsenvaltioissa, kriisintarkaisukollegion perustaa kyseisen laitoksen kriisintarkaisuviranomainen;
- b) jos kyseessä on konserni, joka koostuu emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä, jotka ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, ja merkittävistä sivuliikkeistä, joista yksi tai useampi sijaitsee muissa jäsenvaltioissa, kriisintarkaisukollegion perustaa kyseisen emoyrityksen kriisintarkaisuviranomainen.

Sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen, johon laitos tai tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu emoyritys on sijoittautunut, on muita kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan toimittava kriisinratkaisukollegion puheenjohtajana ja vahvistettava asianmukaiset säännöt sen toimintaa varten. Tämän kohdan nojalla perustettuihin kriisinratkaisukollegioihin ei sovelleta 7 kohdan nojalla hyväksytyä delegeoitua säädöstä, mutta se on otettava huomioon niiden toimintaa koskevia sääntöjä laadittaessa.

Kriisinratkaisukollegion puheenjohtajan on päätettävä, mitkä viranomaiset osallistuvat kriisinratkaisukollegion kokoukseen tai toimeen, ottaen huomioon suunniteltavan tai koordinoitavan toimen merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen asianomaisissa jäsenvaltioissa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tehtävät.

Kriisinratkaisukollegion puheenjohtajan on toimitettava kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunnitelluista toimista. Puheenjohtajan on myös toimitettava kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille riittävän ajoissa täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.”;

53) muutetaan 91 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, joka on konserniin kuuluva tytäryritys, täyttää 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tai tapauksen mukaan 33 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen, konsolidointiryhmän valvojalle ja kyseessä olevan konsernin kriisinratkaisukollegion jäsenille seuraavat tiedot:

- a) päätös siitä, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tai tapauksen mukaan 33 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset;
- a a) edellä 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 33 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioinnin tulokset;
- b) kriisinratkaisutoimet tai maksukyvyttömyystoimenpiteet, jotka kriisinratkaisuviranomainen katsoo aiheellisiksi kyseistä laitosta tai yhteisöä varten.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan sisällyttää ilmoituksiin, jotka toimitetaan 81 artiklan 3 kohdan mukaisesti konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen, konsolidointiryhmän valvojalle ja kyseessä olevan konsernin kriisinratkaisukollegion jäsenille.”;

b) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.”;

54) korvataan 92 artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.”;

55) korvataan 96 artiklan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) kriisinratkaisuvälineiden soveltamiseen liittyvät IV osaston IV luvun vaatimukset.”;

56) Muutetaan 98 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt vaihtavat luottamuksellisia tietoja asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:”;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat luottamuksellisia tietoja, mukaan lukien elvytysuunnitelmat, asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvien tietojen osalta tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset;
- b) toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevien muiden tietojen osalta direktiivin 2013/36/EU 55 artiklassa säädetyt edellytykset.

Toisen alakohdan soveltamiseksi elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyviin tietoihin on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka liittyvät suoraan toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisiin tehtäviin, erityisesti elvytysuunnitteluun ja elvytysuunnitelmiin, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteisiin ja kriisinratkaisuviranomaisten kanssa käytävään tietojenvaihtoon kriisinratkaisusuunnittelusta, kriisinratkaisusuunnitelmista ja kriisinratkaisutoimista.”;

57) lisätään 101 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Sovelletaessa 2 kohtaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon nykyisten ja entisten jäsenten kaikki muuttuvat palkkiot, lisäeläke-etuudet mukaan luettuina, laitoksen kaatumista edeltäviltä ajanjaksoilta, joita ei ole maksettu tai joihin ei ole syntynyt oikeuksia ennen päätöstä kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta, on peruutettava. Ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon nykyisille ja entisille jäsenille tai ylimmälle johdon on palautettava tai maksettava takaisin ne muuttuvat palkkionsa, lisäeläke-etuudet mukaan lukien, joihin on syntynyt oikeus tai jotka on maksettu kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevaa päätöstä edeltäneiden 24 kuukauden aikana, paitsi jos he osoittavat, että he eivät osallistuneet kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaatumiseen johtaneeseen tai myötävaikuttaneeseen toimintaan eivätkä olleet vastuussa siitä.

Tätä kohtaa ei sovelleta muuttuviin palkkioihin, lisäeläke-etuudet mukaan luettuina, joita säännellään työehtosopimuksella.”;

58) Korvataan 102 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä tämän artiklan 1 kohdassa täsmennetyin tavoitetason saavuttamiseen, 103 artiklan mukaisesti kerättyjen etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien maksamista jatketaan, kunnes tavoitetaso on saavutettu.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat lykätä 103 artiklan mukaisesti kerättävien etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien keräämistä enintään kolmella vuodella sen varmistamiseksi, että kerättävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa keräysprosessin kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinratkaisuviranomaisen kykyyn käyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä 101 artiklan mukaisesti. Jos käytettävissä olevat varat ovat alle kaksi kolmasosaa tavoitetasosta, rahoitusosuudet on asetettava tasolle, joka mahdollistaa tavoitetason saavuttamisen kohtuullisessa ajassa, joka saa olla enintään kuusi vuotta.”;

59) muutetaan 103 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 102 artiklassa määritetyn tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomat maksusitoumukset, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskiset varat, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuviranomaisten vapaasti käytettävissä ja korvamerkittyjä niiden yksinomaiseen käyttöön 101 artiklan 1 kohdassa määritettyjä tarkoituksia varten. Peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään 30 prosenttia tämän artiklan mukaisesti perittävien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä. Kriisinratkaisuviranomaisen on kyseisen rajan puitteissa määritettävä vuosittain peruuttamattomien maksusitoumusten osuus tämän artiklan mukaisesti kerättävien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Kriisinratkaisuviranomaisen on vaadittava maksettavaksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt peruuttamattomat maksusitoumukset, kun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä on tarpeen käyttää 101 artiklan mukaisesti. Kun yhteisö lakkaa kuulumasta 1 artiklan soveltamisalaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomainen peruuttaa tämän artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt peruuttamattomat maksusitoumukset ja että kyseisten sitoumusten kattavat vakuudet palautetaan.

Ottaen huomioon tarve säilyttää tai palauttaa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyissä käytettävissä olevien varojen riittävä taso, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa peruuttamattomien maksusitoumusten peruuttamisen jälkeen valtuudet määrittää määrä, joka toisessa alakohdassa tarkoitettun yhteisön on maksettava kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn kriisinratkaisuviranomaisen päätöksessä vahvistetussa muodossa, siinä vahvistetuin ehdoin ja siinä vahvistetussa aikataulussa.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu rahoitusosuus ei saa ylittää toisen alakohdan mukaisesti peruutettujen peruuttamattomien maksusitoumusten määrää.”;

60) korvataan 104 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien rahoitusosuuksien vuosittainen kokonaismäärä saa olla enintään kolme kertaa 12,5 prosenttia 102 artiklassa määritetystä tavoitetasosta.”;

61) korvataan 107 artiklan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) rahoitusosuudet, jotka talletussuojajärjestelmien olisi suoritettava 109 artiklan mukaisesti;”;

62) muutetaan 108 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä

a) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin mitä b alakohdassa on säädetty:

i) suojatut talletukset;

ii) direktiivin 2014/49/EU 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut talletussuojajärjestelmien vaatimukset;

b) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin mitä c alakohdassa on säädetty:

i) se luonnollisten henkilöiden, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten ja viranomaisten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason;

ii) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten ja viranomaisten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;

- c) muilla kuin a ja b alakohdassa tarkoitetuilla talletuksilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin tavallisten vakuudettomien velkojien saatavilla.

Direktiivin 2014/49/EU 5 artiklan 1 kohdan b, c, f, k ja l alakohdassa tarkoitettuja talletuksia ei sisällytetä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohtaan, eikä niiden etuoikeusasema saa olla parempi kuin tavallisten vakuudettomien velkojien saatavilla.”;

- b) lisätään kohdat seuraavasti:

- ”8. Jos 37 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä käytetään siten, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista siirretään ainoastaan osa, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä on oltava jäljelle jäävältä laitokselta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulta yhteisöltä saaminen kaikista kriisinratkaisun rahoitusjärjestelylle aiheutuneista kuluista ja tappioista, jotka johtuvat 101 artiklan 1 kohdan nojalla kriisinratkaisuun suoritetuista rahoitusosuuksista sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muutoin koituneet velkojille.
9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 8 kohdassa ja 37 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuilla kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn saatavilla on niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä ensisijainen etuoikeusasema, jonka on oltava parempi kuin talletusten ja talletussuojajärjestelmien saataville tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu etuoikeusasema.”;

63) korvataan 109 artikla seuraavasti:

”109 artikla

Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisinratkaisun yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen luottolaitoksen osalta ja jos tällaisella toimella varmistetaan, että talletukset ovat edelleen tallettajien käytettävissä, talletussuojajärjestelmä, johon kyseinen luottolaitos kuuluu, maksaa seuraavat määrät:
  - a) jos 43 artiklan 2 kohdan a alakohtaa sovellettaessa käytetään velkakirjojen arvon alaskirjausta erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa, määrä, jolla suojatut talletukset olisi kirjattu alas tai muunnettu kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi 46 artiklan 1 kohdan nojalla, jos suojatut talletukset olisi sisällytetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalaan;
  - b) jos liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä sovelletaan erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa siten, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos poistuu markkinoilta:
    - i) määrä, joka tarvitaan kattamaan toisaalta suojattujen talletusten ja niiden velkojen, joilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin suojatuilla talletuksilla, arvon ja toisaalta vastaanottajalle siirrettävien, kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen arvon välinen erotus; ja

- ii) tarvittaessa määrä, joka on tarpeen vastaanottajan pääomaneutraaliuden varmistamiseksi siirron jälkeen.

2. Jos siirto vastaanottajalle tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sisältää talletuksia, jotka eivät ole suojattuja talletuksia tai muita alentamiskelpoisia velkoja, ja kriisinratkaisuviranomainen on todennut, että 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita sovelletaan kyseisiin talletuksiin tai velkoihin, ja jos ei 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa eikä 44 artiklan 8 kohdan a alakohdassa vahvistettu kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöä koskeva kynnyсарvo täyty osakkeenomistajien ja muiden omistusinstrumenttien omistajien, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajien tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi suorittamalla rahoitusosuudella, talletussuojajärjestelmästä suoritettava määrä on:

- a) määrä, joka tarvitaan kattamaan toisaalta 108 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen talletusten ja niiden velkojen, joilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin suojatuilla talletuksilla, arvon ja toisaalta vastaanottajalle siirrettävien, kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen arvon välinen erotus; ja
- b) tarvittaessa määrä, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että siirto on vastaanottajan kannalta pääomaneutraali.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jälkeen, kun talletussuojajärjestelmä on suorittanut rahoitusosuuden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kriisinratkaisun kohteena oleva laitos pidättäytyy hankkimasta osuuksia muissa yrityksissä ja suorittamasta ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa ja muuta jakoa tai ensisijaisen lisäpääoman instrumentteihin liittyviä maksuja taikka muusta sellaisesta toiminnasta, joka voi johtaa varojen ulosvirtaukseen.

3. Jos talletussuojajärjestelmän varoja käytetään velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisessa 1 kohdan a alakohdan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletussuojajärjestelmä siirtää omistuksensa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeista tai muista pääomainstrumenteista yksityiselle sektorille heti, kun kaupalliset ja taloudelliset olosuhteet sen sallivat.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletussuojajärjestelmä markkinoi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja osakkeita tai muita omistusinstrumentteja avoimella ja läpinäkyvällä tavalla. Tällainen myynti ei saa antaa virheellistä kuvaa kyseisistä osakkeista tai instrumenteista eikä syrjiä mahdollisia ostajia, ja se on toteutettava kaupallisin ehdoin.

4. Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus siirrosta, joka sisältää talletukset, jotka eivät ole tämän artiklan 2 kohdan mukaisia suojattuja talletuksia tai muita alentamiskelpoisia velkoja, otetaan huomioon 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 44 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnyksarvojen laskennassa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena enintään 80 miljardia euroa;
  - b) kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ei ole kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevaa päätöstä edeltäneiden 24 kuukauden aikana määritetty likvidoitavaksi yhteisöksi konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa tai kriisinratkaisusuunnitelmassa;
  - c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omien varojen instrumentit ja hyväksyttävät velat sekä velat, joita ei enää kelpuuteta hyväksyttäviksi veloiksi, koska ne eivät täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä edellytystä, on käytetty täysimääräisesti tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen, lukuun ottamatta niitä hyväksyttäviä velkoja, joihin kriisinratkaisuviranomainen katsoo tämän artiklan 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden soveltuvan;
  - d) kun kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen kokonaisarvon yksittäisenä laitoksena ylittää 30 miljardia euroa, 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustaso on vähintään yhtä suuri kuin 45 c artiklan 6 a kohdassa tarkoitettu taso.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos ei ole rikkonut 45 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaatimusta, mukaan lukien 45 m artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla määritetyt vastaavat välitavoitetasot, kahtena peräkkäisenä vuosineljänneksenä neljän vuoden jaksolla, joka päättyy kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevaa päätöstä edeltävien kolmen täyden vuosineljänneksen ensimmäistä päivää edeltävänä päivänä. Jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen on soveltanut vähintään yhtä 45 k artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä puuttuakseen 45 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaatimuksen rikkomiseen, kriisinratkaisuviranomainen ei ota huomioon kyseisen vaatimuksen rikkomisia kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevaa päätöstä edeltävien neljän kokonaisen vuosineljänneksen aikana.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuviin vaatimuksiin.

5. Jos talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus siirtoon, joka sisältää talletuksia, jotka eivät ole suojattuja talletuksia tai muita alentamiskelpoisia velkoja tämän artiklan 2 ja 4 kohdan nojalla, yhdessä osakkeenomistajien, muiden omistusinstrumenttien omistajien, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajien tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi suorittaman rahoitusosuuden kanssa mahdollistaa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käytön, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus on rajoitettava määrään, joka on tarpeen 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 44 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnyksarvojen täyttämiseksi. Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden jälkeen on käytettävä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä 44 ja 101 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä koskevien periaatteiden mukaisesti.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen kokonaisarvo yksittäisenä laitoksena on 30–80 miljardia euroa, tämän kohdan mukainen talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus saa olla enintään 2,5 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina.

6. Jos sovelletaan tämän artiklan 4 kohtaa ja 44 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan edellytykset täyttyvät, talletussuojajärjestelmän on suoritettava lisärahoitusosuus, joka vastaa niiden tappioiden määrää, jotka suojatuille talletuksille olisi aiheutunut, jos suojatuille talletuksille olisi aiheutunut tappioita suhteessa tappioihin, joita on aiheutunut velkojille, joilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun talletussuojajärjestelmän lisärahoitusosuuden kustannukset eivät saa ylittää sitä 36 artiklan 8 kohdan nojalla arvioitua tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei talletussuojajärjestelmästä kriisinratkaisutoimeen tämän artiklan mukaisesti suoritettavan rahoitusosuuden kokonaismäärä missään tapauksessa ylitä direktiivin 2014/49/EU 11 e artiklan a alakohdassa tarkoitettua määrää.

Jos sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 2 kohdan mukaista liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä, kyseisissä säännöksissä tarkoitettun talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä saa olla enintään 62,5 prosenttia direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta talletussuojajärjestelmän tavoitetasosta.

Nimetty viranomainen voi päättää, että tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua rajaa ei sovelleta, jos kriisinratkaisuviranomainen esittää kyseiselle nimetylle viranomaiselle perustelut sille, että talletussuojajärjestelmästä suoritettava rahoitusosuus, joka on suurempi kuin 62,5 prosenttia sen tavoitetasosta, on tarpeen, jotta vältetään rahoitusvakauteen kohdistuvat haittavaikutukset tai säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää talletuksiaan.

Jos sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista velkakirjojen arvon alaskirjausta, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä ei saa ylittää sitä 36 artiklan 8 kohdan nojalla arvioitua tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Talletussuojajärjestelmän on pyynnöstä viipymättä ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut määrät.

8. Kriisinratkaisuviranomainen määrittää talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrän tämän artiklan mukaisesti ja ilmoittaa päätöksestään nimetyille viranomaiselle ja talletussuojajärjestelmälle. Talletussuojajärjestelmän on pantava kyseinen päätös täytäntöön viipymättä.
9. Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suojakelpoiset talletukset siirretään toiseen yhteisöön liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä, tallettajat eivät voi vaatia direktiivin 2014/49/EU nojalla korvausta talletussuojajärjestelmästä sille osalle kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tekemistään talletuksista, jota ei siirretä, edellyttäen, että tallettajien siirrettyjen talletusten määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin mainitun direktiivin 6 artiklassa säädetty talletussuojan kokonaismäärä.

10. Jos talletussuojajärjestelmä on suorittanut rahoitusosuuden kriisinratkaisutoimeen, sovelletaan 101 artiklan 3 kohtaa.

11. EPV antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet edellytyksistä, joilla nimetty viranomainen voi olla soveltamatta tämän artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua raja-arvoa.”;

64) lisätään 111 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”e) edellä 44 a artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia ei noudateta;

f) edellä 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta ei noudateta.”;

65) korvataan 128 artikla seuraavasti:

”128 artikla

Laitosten ja viranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä yhteistyötä EPV:n kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava EPV:lle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi.

2. EPV:n, yhteisen kriisintarkkailuneuvoston ja EKP:n on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä tiedot, joita se tarvitsee hoitaakseen politiikan laatimiseen liittyviä tehtäviään, mukaan lukien vaikutustenarviointien tekeminen, lainsäädäntöehdotusten valmistelu ja osallistuminen lainsäädäntöprosessiin. EPV, yhteinen kriisintarkkailuneuvosto ja EKP koordinoivat tarvittaessa toimintaansa kriisintarkkailuviranomaisten, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja muiden Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten kanssa yhteistyökehyksensä mukaisesti.
3. Kriisintarkkailuviranomaisten, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja muiden Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten kuin EKP:n on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, jos tällaiset tiedot eivät ole EPV:n, yhteisen kriisintarkkailuneuvoston tai EKP:n saatavilla tai jos ne eivät pysty toimittamaan tietoja kohtuullisessa ajassa. Pyyntö on oltava oikeasuhteinen ja perusteltu, ja siinä on varmistettava kohtuullinen määräaika tietojen toimittamiselle. Tiedot on toimitettava sellaisessa muodossa, josta yksittäisiä yhteisöjä ei voida tunnistaa ja johon ei sisälly henkilötietoja. Komissioon ja sen henkilöstöön sovelletaan saatujen tietojen osalta 84 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.”;

66) lisätään artikkelit seuraavasti:

”128 b artikla

Julkistamistavat

1. Muiden laitosten kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määriteltyjen pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ja tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on toimitettava kaikki tämän direktiivin 45 i artiklan 3 kohdassa vaaditut tiedot EPV:lle sähköisessä muodossa viimeistään sinä päivänä, jona ne julkistavat tapauksen mukaan tilinpäätöksensä tai tilinpäätösraportointinsa vastaavalta ajanjaksolta, tai mahdollisimman pian sen jälkeen. EPV julkaisee kyseiset tiedot ja niiden toimittamispäivän verkkosivustollaan.

EPV:n on varmistettava, että sen verkkosivustolla julkistetut tiedot sisältävät täsmälleen samat tiedot, jotka laitokset ja yhteisöt ovat toimittaneet sille. Laitoksilla ja yhteisöillä on oikeus toimittaa tiedot uudelleen EPV:lle 45 i artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisesti. EPV julkistaa verkkosivustollaan päivämäärän, jona tiedot on toimitettu uudelleen.

EPV kehittää välineen, jolla määritellään 45 i artiklan 3 kohdan mukaisesti julkistamiseen tarkoitettujen lomakkeiden ja taulukoiden sijoittuminen suhteessa 45 i artiklan 1 kohdan mukaisiin valvontaan liittyvään raportointiin tarkoitettuihin lomakkeisiin ja taulukoihin, ja pitää sen ajan tasalla. Sijoittumisväline on yleisön saatavilla EPV:n verkkosivustolla.

Laitokset ja yhteisöt voivat edelleen julkaista erillisen asiakirjan, joka tarjoaa vakavaraisuutta ja kriisinratkaisua koskevien tietojen helposti saatavilla olevan tietolähteen kyseisten tietojen käyttäjille, tai laitoksen tai yhteisön tilinpäätökseen tai tilinpäätösraportointiin sisällytettävän tai liitettävän erillisen osion, joka sisältää vaaditut tiedot ja jonka kyseiset käyttäjät voivat helposti tunnistaa. Laitokset ja yhteisöt voivat lisätä verkkosivustoilleen linkin EPV:n verkkosivustolle, jolla vakavaraisuutta ja kriisinratkaisua koskevat tiedot julkaistaan keskitetysti.

2. Jos tämän direktiivin 45 i artiklan 1 ja 3 kohtaa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määriteltyihin pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin, EPV julkaisee verkkosivustollaan kyseisten laitosten 45 i artiklan 3 kohdan mukaisesti julkistamat tiedot niiden tietojen perusteella, jotka kyseiset laitokset ovat ilmoittaneet toimivaltaisille viranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille 45 i artiklan 1 kohdan mukaisesti.
3. EPV julkaisee vuosittain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitokset ja yhteisöt julkaisevat tilinpäätöksensä, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

EPV julkaisee tapauksen mukaan puolivuositain ja neljännesvuositain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitokset ja yhteisöt julkaisevat kyseistä ajanjaksoa koskevan tilinpäätösraportoinnin, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkistamispäivän ja asianomaisen tilinpäätöksen välisen viiveen on oltava kohtuullinen.

4. EPV asettaa verkkosivustollaan saataville arkiston tiedoista, jotka on julkistettava tämän artiklan mukaisesti. Arkiston on oltava saatavilla ajan, joka ei saa olla lyhyempi kuin kansallisessa lainsäädännössä laitosten tai yhteisöjen tilinpäätösraportointiin sisällytettyjen tietojen säilyttämiseksi asetettu ajanjakso. Tietojen omistajuus ja vastuu niiden oikeellisuudesta on niitä tuottavilla laitoksilla tai yhteisöillä.

128 c artikla

Kriisinhallintasimulaatiot

1. EPV koordinoi säännöllisiä unionin laajuisia menettelyjä, joilla testataan tämän direktiivin, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014* ja direktiivin 2014/49/EU soveltamista rajatylittävissä tilanteissa seuraavien näkökohtien osalta:
  - a) toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö elvytysuunnittelun aikana;
  - b) kriisinhallintaviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ennen laitosten ja tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kaatumista ja niiden kriisinhallintaviranomaisten aikana, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan nojalla hyväksytyjen kriisinhallintamääräysten täytäntöönpano.
2. EPV laatii kertomuksen, jossa esitetään 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen keskeiset havainnot ja päätelmät. Kertomus julkistetaan.

128 d artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 45 b artiklan 1 a kohdassa säädetään, ennen ... päivää ...kuuta ... [24 kuukautta plus yksi päivä tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] tehdyt talletukset, jotka täyttävät 45 b artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 45 c artiklan 2 a kohdan toisessa alakohdassa tai 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset, voidaan sisällyttää omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ... päivään ...kuuta ... [36 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] saakka.
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2026/...^{***} 1 artiklan 39 alakohdan a alakohtaa ei sovelleta siirtymäkausiin, joiden aikana laitosten tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava tapauksen mukaan tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai tämän direktiivin 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia, jotka kriisinratkaisuviranomaiset ovat määrittäneet ennen ... päivää ...kuuta ... [24 kuukautta plus yksi päivä tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

⁺ EUVL: lisätään tekstiin tämän muutosdirektiivin numero ja täydennetään vastaava alaviite.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2026/..., annettu ..., direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta ja direktiivin 2014/24/EU muuttamisesta kriisinratkaisun arvostuspalvelujen osalta (EUVL L, ..., ELI: ...).”;

67) lisätään liitteessä olevaan B jaksoon seuraava kohta:

”5 a) kuvaus laitoksen ja sen kaikkien kolmannen maan lainsäädännön alaisten oikeushenkilöiden veloista, mukaan lukien seuraavat tiedot:

- niiden määrä;
- niiden koostumus, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili;
- kolmannen maan sovellettava lainsäädäntö;
- niiden järjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
- jätetäänkö velka soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;

- sisältyykö tämän direktiivin 55 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklan 1 kohdan p ja q alakohdan sekä 63 artiklan n ja o alakohdan nojalla vaadittu ehto niitä koskeviin sopimusmääräyksiin;
- jos on todettu, että on oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää velan arvon alaskirjauksen tunnustamista koskeva ehto sopimukseen 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti, velan luokka 55 artiklan 7 kohdan mukaisesti.”.

2 artikla

Direktiivin 2014/24/EU muuttaminen

Lisätään direktiivin 2014/24/EU 10 artiklaan alakohta seuraavasti:

- ”k) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU* 36 ja 74 artiklassa tarkoitettuja arvostuspalveluja.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).”.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukautta plus yksi päivä tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 1 artiklan 65 alakohtaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [yhden päivän kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ja 1 artiklan 44 alakohdan b ja c alakohtaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukautta plus yksi päivä tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja